Ovaj je tekst namijenjen isključivo dokumentiranju i nema pravni učinak. Institucije Unije nisu odgovorne za njegov sadržaj. Vjerodostojne inačice relevantnih akata, uključujući njihove preambule, one su koje su objavljene u Službenom listu Europske unije i dostupne u EUR-Lexu. Tim službenim tekstovima može se izravno pristupiti putem poveznica sadržanih u ovom dokumentu.

►B

UREDBA (EZ) br. 987/2009 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 16. rujna 2009.

o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti

(Tekst značajan za EGP i Švicarsku)

(SL L 284, 30.10.2009., str. 1.)

Koju je izmijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►M1	Uredba Komisije (EU) br. 1244/2010 od 9. prosinca 2010.	L 338	35	22.12.2010.
►M2	Uredba (EU) br. 465/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012.	L 149	4	8.6.2012.
►M3	Uredba Komisije (EU) br. 1224/2012 od 18. prosinca 2012.	L 349	45	19.12.2012.
►M4	Uredba Komisije (EU) br. 1372/2013 od 19. prosinca 2013.	L 346	27	20.12.2013.
►M5	Uredba Komisije (EU) br. 1368/2014 od 17. prosinca 2014.	L 366	15	20.12.2014.
►M6	Uredba Komisije (EU) 2017/492 od 21. ožujka 2017.	L 76	13	22.3.2017.

Koju je ispravio:

►C1 Ispravak, SL L 288, 22.10.2016, str. 58 (1368/2014)

▼B

UREDBA (EZ) br. 987/2009 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 16. rujna 2009.

o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti

(Tekst značajan za EGP i Švicarsku)

GLAVA I.

OPĆE ODREDBE

POGLAVLJE 1.

Definicije

Članak 1.

Definicije

1. U smislu ove Uredbe:

(a) „osnovna uredba” znači Uredba (EZ) br. 883/2004;

(b) „provedbena uredba” znači ova Uredba; te se

(c) primjenjuju definicije utvrđene u osnovnoj uredbi.

2. Uz definicije iz stavka 1.:

(a) „pristupna točka” znači subjekt koji obavlja funkcije:

i. elektroničke kontaktne točke;

ii. automatskog usmjeravanja na temelju adrese; i

iii. inteligentnog usmjeravanja na temelju programske podrške koja omogućuje automatsku provjeru i usmjeravanje (na primjer, aplikacija umjetne inteligencije) i/ili ljudske intervencije;

(b) „tijelo za vezu” znači svako tijelo koje je imenovalo nadležno tijelo države članice da za jednu ili više grana socijalne sigurnosti iz članka 3. osnovne uredbe odgovara na zahtjeve za podacima i pomoći za potrebe primjene osnovne uredbe i provedbene uredbe te koje treba ispuniti zadaće koje su mu dodijeljene na temelju glave IV. provedbene uredbe;

(c) „dokument” znači skup podataka, bez obzira na upotrijebljeni medij, koji su strukturirani na takav način da se mogu razmjenjivati elektroničkim putem i koji se moraju dostavljati kako bi se omogućila provedba osnovne uredbe i provedbene uredbe;

(d) „strukturirani elektronički dokument” znači svaki strukturirani dokument u formatu namijenjenom za elektroničku razmjenu podataka između država članica;

▼B

(e) „prijenos elektroničkim putem” znači prijenos podataka uporabom elektroničke opreme za obradu (uključujući i digitalno komprimiranje) podataka, to jest prijenos putem kabela, radijski prijenos te prijenos putem optičke tehnologije ili drugih elektromagnetskih sredstava;

(f) „Revizijski odbor” označava tijelo iz članka 74. osnovne uredbe.

POGLAVLJE II.

Odredbe o suradnji i razmjeni podataka

Članak 2.

Opseg i pravila razmjene podataka među ustanovama

1. Za potrebe provedbene uredbe, razmjena podataka između tijela i ustanova država članica i osoba obuhvaćenih osnovnom uredbom temelji se na načelima javne uprave, učinkovitosti, aktivne pomoći, brze dostave i dostupnosti, uključujući i e-dostupnost, posebno za invalidne i starije osobe.

2. Ustanove bez odlaganja pružaju ili razmjenjuju sve podatke potrebne za utvrđivanje prava i određivanje davanja i obveza osoba na koje se primjenjuje osnovna uredba. Ti se podaci među državama članicama prenose izravno preko samih ustanova ili neizravno preko tijela za vezu.

3. Ako je osoba greškom dostavila podatke, dokumente ili zahtjeve ustanovi na području države članice koja nije država članica u kojoj se nalazi ustanova određena u skladu s provedbenom uredbom, prva ustanova te informacije, dokumente ili zahtjeve bez odlaganja dostavlja ustanovi određenoj u skladu s provedbenom uredbom uz naznaku datuma na koji su prvotno dostavljeni. Taj je datum za drugu ustanovu obvezujući. Međutim, ustanove država članica ne smatraju se odgovornim ako nisu postupile zbog toga što su im ustanove drugih država članica sa zakašnjenjem poslale podatke, dokumente ili zahtjeve, niti se smatra da su samim time donijele kakvu odluku.

4. Ako se podaci prenose neizravno preko tijela za vezu države članice odredišta, rokovi za odgovor na zahtjev teku od datuma kad je zahtjev primilo tijelo za vezu, na isti način kao da ga je primila ustanova u toj državi članici.

Članak 3.

Opseg i pravila razmjene podataka između dotičnih osoba i ustanova

1. Države članice osiguravaju da sve dotične osobe imaju na raspolaganju potrebne informacije o promjenama uvedenim osnovnom uredbom i provedbenom uredbom kako bi im se omogućilo da ostvaruju svoja prava. Usluge koje se pružaju moraju biti pristupačne korisnicima.

▼B

2. Osobe na koje se primjenjuje osnovna uredba obvezne su nadležnoj ustanovi dostaviti podatke, dokumente ili popratne dokaze potrebne za utvrđivanje okolnosti u kojima se nalaze oni ili članovi njihovih obitelji, za utvrđivanje ili održavanje njihovih prava i obveza te za određivanje zakonodavstva koje se primjenjuje i njihovih obveza na temelju tog zakonodavstva.

3. Prilikom prikupljanja, prijenosa ili obrade osobnih podataka na temelju svog zakonodavstva za potrebe provedbe osnovne uredbe, države članice dotičnim osobama omogućuju da u cijelosti ostvaruju svoja prava u vezi sa zaštitom osobnih podataka, u skladu s odredbama Zajednice o zaštiti pojedinaca u pogledu obrade osobnih podataka i o slobodnom protoku tih podataka.

4. U mjeri u kojoj je to potrebno za primjenu osnovne uredbe i provedbene uredbe, nadležne ustanove dotičnim osobama dostavljaju informacije i izdaju dokumente bez odgode te u svim slučajevima u rokovima utvrđenim zakonodavstvom države članice o kojoj je riječ.

Nadležna ustanova o svojoj odluci obavještava podnositelja zahtjeva koji ima boravište ili privremeno boravište u drugoj državi članici izravno ili posredstvom tijela za vezu države članice boravišta ili privremenog boravišta. U slučaju odbijanja zahtjeva za davanje, ona mora naznačiti i razloge odbijanja, pravna sredstva i rokove za podnošenje žalbe. Primjerak te odluke šalje se i drugoj uključenoj ustanovi.

Članak 4.

Oblik i način razmjene podataka

1. Administrativna komisija utvrđuje strukturu, sadržaj, oblik i iscrpna pravila za razmjenu isprava i strukturiranih elektroničkih dokumenata.

2. Podaci se među ustanovama ili tijelima za vezu prenose elektroničkim putem bilo izravno ili neizravno preko točaka pristupa unutar zajedničkog sigurnosnog okvira koji može jamčiti povjerljivost i zaštitu razmjene podataka.

3. U komunikaciji s dotičnim osobama, nadležne ustanove primjenjuju načine koji su prikladni za svaki pojedini slučaj, te što je moguće više daju prednost komunikaciji elektroničkim putem. Administrativna komisija utvrđuje praktična pravila za slanje podataka, dokumenata ili odluka dotičnoj osobi elektroničkim putem.

Članak 5.

Pravna valjanost dokumenata i popratnih dokaza izdanih u drugoj državi članici

1. Ustanove drugih država članica prihvaćaju dokumente koje je izdala ustanova države članice, kojima se potvrđuje položaj neke osobe za potrebe primjene osnovne uredbe i provedbene uredbe te popratne dokaze na temelju kojih su ti dokumenti izdani sve dok ih država članica u kojoj su izdani ne ukine ili proglasi nevažećima.

▼B

2. Ako postoji dvojba o valjanosti dokumenta ili točnosti činjenica na kojima se temelje u njemu sadržani podaci, ustanova države članice koja zaprimi dokument zahtijeva potrebna razjašnjenja od ustanove koja ga je izdala, a, kad je primjereno, i stavljanje izvan snage tog dokumenta. Ustanova koja je izdala dokument ponovno ispituje razloge za izdavanje dokumenta te ga prema potrebi povlači.

3. U skladu s odredbama stavka 2., ako postoji dvojba o podacima koje je dostavila dotična osoba, valjanosti dokumenta ili popratnih dokaza ili točnosti činjenica na kojima se temelje u njima sadržani podaci, ustanova mjesta privremenog boravišta ili boravišta, ako je to moguće, pristupa potrebnoj provjeri tih informacija ili dokumenta na zahtjev nadležne ustanove.

4. Ako dotične ustanove ne postignu dogovor, nadležna tijela mogu sa spornim pitanjem izaći pred Administrativnu komisiju najranije mjesec dana nakon datuma na koji je ustanova koja je primila dokument podnijela svoj zahtjev. Administrativna komisija nastoji pomiriti stavove u roku od šest mjeseci od datuma na koji je pitanje pred nju izneseno.

Članak 6.

Privremena primjena zakonodavstva i privremeno priznavanje prava na davanja

1. Ako provedbena uredba ne predviđa drukčije, u slučaju razlike u stavovima između ustanova ili tijela dviju ili više država članica u odnosu na određivanje mjerodavnog zakonodavstva, na dotičnu se osobu privremeno primjenjuje zakonodavstvo jedne od tih država članica, a red prvenstva određuje se kako slijedi:

(a) zakonodavstvo države članice u kojoj osoba stvarno obavlja djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, ako tu djelatnost obavlja samo u jednoj državi članici;

▼M2

(b) zakonodavstvo države članice boravišta ako dotična osoba obavlja djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe u dvjema državama članicama ili više njih te obavlja dio svoje djelatnosti/svojih djelatnosti u državi članici boravišta, ili ako dotična osoba nije zaposlena niti samozaposlena;

(c) u svim ostalim slučajevima, zakonodavstvo države članice čija je primjena prvo zatražena, ako osoba obavlja djelatnost, ili djelatnosti, u dvjema državama članicama ili više njih.

▼B

2. U slučaju razlike u stavovima između ustanova ili tijela dviju ili više država članica o tome koja bi ustanova trebala pružati davanja u novcu ili naravi, dotična osoba koja bi, da nema spora, mogla ostvariti pravo na ta davanja, na privremenoj osnovi ima pravo na davanja što ih predviđa zakonodavstvo koje primjenjuje ustanova mjesta boravišta ili, ako ta osoba nema boravište na području jedne od dotičnih država članica, na davanja što ih predviđa zakonodavstvo koje primjenjuje ustanova kojoj je zahtjev prvo podnesen.

▼B

3. Ako dotične ustanove ili tijela ne postignu dogovor, nadležna tijela mogu sa spornim pitanjem izaći pred Administrativnu komisiju najranije mjesec dana nakon datuma na koji se pojavila razlika u stavovima iz stavaka 1. ili 2. Administrativna komisija nastoji pomiriti stavove u roku od šest mjeseci od datuma na koji je pitanje pred nju izneseno.

4. Ako se utvrdi ili da zakonodavstvo države članice u kojoj je osoba bila privremeno osigurana nije primjenjivo zakonodavstvo ili da ustanova koja je privremeno pružala davanja nije nadležna ustanova, ustanova za koju se utvrdi da je nadležna smatra se takvom s retroaktivnim djelovanjem, kao da razlike u stavovima nije bilo, i to najkasnije počevši od datuma početka privremenog osiguranja ili otkad su dotična davanja prvi put pružena na privremenoj osnovi.

5. Ako je potrebno, ustanova za koju se utvrdi da je nadležna i ustanova koja je privremeno isplaćivala novčana davanja ili je privremeno primala uplate doprinosa, rješava financijski položaj dotične osobe u pogledu doprinosa i privremeno isplaćenih novčanih davanja, ako je primjereno, u skladu s glavom IV. poglavljem III. provedbene uredbe.

Davanja u naravi što ih je određena ustanova pružila na privremenoj osnovi u skladu sa stavkom 2. nadoknađuje nadležna ustanova u skladu s glavom IV. provedbene uredbe.

Članak 7.

Privremeni izračun davanja i doprinosa

1. Ako provedbena uredba ne predviđa drukčije, ako osoba ima pravo na davanje ili obvezu uplate doprinosa u skladu s osnovnom uredbom, a nadležna ustanova nema sve podatke o situaciji u drugoj državi članici koji su potrebni za konačni izračun iznosa tog davanja ili doprinosa, ta ustanova na zahtjev dotične osobe priznaje to davanje ili izračunava taj doprinos na privremenoj osnovi, ako je to moguće učiniti na temelju podataka koje su toj ustanovi na raspolaganju.

2. Dotično davanje ili doprinos ponovno se izračunavaju nakon što se dotičnoj ustanovi dostave svi potrebni popratni dokazi ili dokumenti.

POGLAVLJE III.

Ostale opće odredbe za primjenu osnovne uredbe

Članak 8.

Administrativni sporazumi između dviju ili više država članica

1. Odredbe provedbene uredbe zamjenjuju odredbe utvrđene u sporazumima za primjenu konvencija iz članka 8. stavka 1. osnovne uredbe, osim onih odredaba koje se odnose na sporazume o konvencijama iz Priloga II. uz osnovnu uredbu, uz uvjet da su odredbe tih sporazuma uključene u Prilog 1. provedbenoj uredbi.

▼B

2. Države članice mogu prema potrebi između sebe sklapati sporazume o primjeni konvencija iz članka 8. stavka 2. osnovne uredbe, uz uvjet da ti sporazumi nemaju štetni utjecaj na prava i obveze dotičnih osoba i da su uključeni u Prilog 1. provedbenoj uredbi.

Članak 9.

Ostali postupci između tijela i ustanova

1. Dvije ili više država članica ili njihova nadležna tijela mogu se sporazumjeti o postupcima koji nisu predviđeni provedbenom uredbom, uz uvjet da ti postupci nemaju štetan utjecaj na prava i obveze dotičnih osoba.

2. Svi sporazumi sklopljeni u tom cilju priopćavaju se Administrativnoj komisiji i navode u Prilogu 1. provedbenoj uredbi.

3. Odredbe sadržane u provedbenim sporazumima sklopljenima između dviju ili više država članica sa svrhom koja je identična ili slična onoj iz stavka 2., koji su na snazi dan prije stupanja na snagu provedbene uredbe i navedeni su u Prilogu 5. Uredbi (EEZ) br. 574/72, i dalje se primjenjuju u odnosima između tih država članica, uz uvjet da su uključeni i u Prilog 1. provedbenoj uredbi.

Članak 10.

Sprečavanje preklapanja davanja

Neovisno o ostalim odredbama osnovne uredbe, ako se davanja koja pripadaju prema zakonodavstvu dviju ili više država članica uzajamno smanje, obustave ili ukinu svi iznosi koji se ne bi isplatili u slučaju stroge primjene pravila o smanjenju, obustavi ili ukidanju utvrđenih zakonodavstvom dotičnih država članica dijele se brojem davanja koja su predmet smanjenja, obustave ili ukidanja.

Članak 11.

Elementi za određivanje boravišta

1. U slučaju razlike u stavovima između ustanova dviju ili više država članica o određivanju boravišta osobe na koju se primjenjuje osnovna uredba, te ustanove suglasno utvrđuju središte interesa dotične osobe na temelju ukupne ocjene svih dostupnih informacija koje se odnose na relevantne činjenice, a mogu uključivati, ako je primjereno:

(a) trajanje i neprekinutost boravka na području dotičnih država članica;

(b) situaciju osobe, uključujući:

i. narav i posebne značajke djelatnosti koju obavlja, posebno mjesto gdje se ta djelatnost uobičajeno obavlja, stabilnost djelatnosti te trajanje svakog ugovora o radu;

ii. njezino obiteljsko stanje i obiteljske veze;

▼B

iii. obavljanje bilo kakve neplaćene djelatnosti;

iv. u slučaju studenta, izvor prihoda;

v. njezine stambene prilike, posebno koliko su trajne;

vi. državu članicu u kojoj se pretpostavlja da osoba ima boravište za potrebe oporezivanja.

2. Ako razmatranje raznih kriterija na temelju relevantnih činjenica navedenih u stavku 1. ne dovede do postizanja sporazuma između dotičnih ustanova, smatra se da su, za potrebe utvrđivanja stvarnog boravišta te osobe, odlučne njezine namjere koje proizlaze iz takvih činjenica i okolnosti, a posebno razlozi koji su je naveli da se preseli.

Članak 12.

Zbrajanje razdoblja

1. Za potrebe primjene članka 6. osnovne uredbe, nadležna ustanova obraća se ustanovama država članica čije se zakonodavstvo također primjenjivalo na dotičnu osobu zbog utvrđivanja svih razdoblja navršenih na temelju njihovih zakonodavstava.

2. Odnosna razdoblja osiguranja, zaposlenja, samozapošljavanja ili boravišta navršena prema zakonodavstvu jedne države članice pribrajaju se razdobljima navršenim prema zakonodavstvu svake druge države članice, u mjeri u kojoj je to potrebno radi primjene članka 6. osnovne uredbe, pod uvjetom da se ta razdoblja ne preklapaju.

3. Ako se razdoblje osiguranja ili boravišta navršeno u sustavu obveznog osiguranja prema zakonodavstvu jedne države članice preklapa s razdobljem osiguranja navršenim u sustavu dobrovoljnog osiguranja ili izbornog produženog osiguranja prema zakonodavstvu druge države članice, u obzir se uzima samo razdoblje navršeno u sustavu obveznog osiguranja.

4. Ako se razdoblje osiguranja ili boravišta koje se ne smatra ekvivalentnim razdobljem i koje je navršeno prema zakonodavstvu jedne države članice preklapa s izjednačenim razdobljem na temelju zakonodavstva druge države članice, u obzir se uzima samo razdoblje koje se ne smatra ekvivalentnim razdobljem.

5. Svako razdoblje koje se smatra ekvivalentnim prema zakonodavstvu dviju ili više država članica u obzir uzima samo ustanova posljednje države članice čije se zakonodavstvo obvezno primjenjivalo na dotičnu osobu prije tog razdoblja. U slučaju da se na dotičnu osobu nije obvezno primjenjivalo zakonodavstvo neke od država članica prije tog razdoblja, to razdoblje uzima u obzir ustanova prve države članice čije se zakonodavstvo obvezno primjenjivalo na dotičnu osobu nakon tog razdoblja.

▼B

6. U slučaju da se ne može precizno odrediti vrijeme u kojemu su određena razdoblja osiguranja ili boravišta navršena prema zakonodavstvu jedne države članice, pretpostavlja se da se ta razdoblja ne preklapaju s razdobljima osiguranja ili boravišta navršenim prema zakonodavstvu druge države članice, a ona se uzimaju u obzir ako je to povoljno za dotičnu osobu i to u mjeri u kojoj se mogu opravdano uzeti u obzir.

Članak 13.

Pravila za preračunavanje razdoblja

1. Ako su razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvu jedne države članice iskazana u jedinicama drukčijim od onih koje predviđa zakonodavstvo druge države članice, preračunavanje potrebno radi zbrajanja na temelju članka 6. osnovne uredbe obavlja se prema sljedećim pravilima:

(a) razdoblje koje se upotrebljava kao osnova za preračunavanje je ono koje je iskazala ustanova države članice prema čijem je zakonodavstvu to razdoblje navršeno;

(b) u slučaju sustava u kojima su razdoblja iskazana u danima, preračunavanje iz dana u druge jedinice i obratno, kao i preračunavanje između različitih sustava koji se temelje na danima obavlja se u skladu sa sljedećom tablicom:

Sustav koji se temelji na	1 dan odgovara	1 tjedan odgovara	1 mjesec odgovara	1 tromjesečje odgovara	Najveći broj dana u jednoj kalendarskoj godini
5 dana	9 sati	5 dana	22 dana	66 dana	264 dana
6 dana	8 sati	6 dana	26 dana	78 dana	312 dana
7 dana	6 sati	7 dana	30 dana	90 dana	360 dana

(c) u slučaju sustava u kojima su razdoblja iskazana u jedinicama koje nisu dani:

i. tri mjeseca ili 13 tjedana vrijedi kao jedno tromjesečje i obratno;

ii. jedna godina vrijedi kao četiri tromjesečja, 12 mjeseci ili 52 tjedna i obratno;

iii. za preračunavanje tjedana u mjesece i obratno, tjedni i mjeseci preračunavaju se u dane u skladu s pravilima preračunavanja za sustave koji se temelje na šest dana iz tablice iz točke (b);

(d) u slučaju razdoblja iskazanih u razlomcima te se brojke preračunavaju u sljedeću manju cijelu jedinicu primjenom pravila utvrđenih u točkama (b) i (c). Ako su godine iskazane u razlomcima, oni se preračunavaju u mjesece, osim ako se sustav o kojemu je riječ ne temelji na tromjesečjima;

(e) ako se kao rezultat preračunavanja iz ovog stavka dobije razlomak određene jedinice, kao rezultat preračunavanja na temelju ovog stavka uzima se sljedeća viša cijela jedinica.

▼B

2. Ukupan zbroj razdoblja navršenih tijekom jedne kalendarske godine radi primjene stavka 1. ne smije biti veći od broja dana naznačenih u zadnjem stupcu tablice iz stavka 1. točke (b), 52 tjedna, 12 mjeseci ili četiri tromjesečja.

Ako razdoblja koja se preračunavaju odgovaraju najvećoj godišnjoj vrijednosti razdoblja prema zakonodavstvu države članice u kojoj su navršena, primjena stavka 1. ne smije dovesti do tog da u jednoj kalendarskoj godini razdoblja budu kraća od moguće najveće godišnje vrijednosti razdoblja predviđene dotičnim zakonodavstvom.

3. Preračunavanje se obavlja ili samo jednom operacijom koja obuhvaća sva ona razdoblja koja su priopćena u ukupnom iznosu ili za svaku godinu ako su razdoblja priopćena za svaku godinu posebno.

4. Ako ustanova priopći razdoblja iskazana u danima, u isto vrijeme treba navesti temelji li se sustav koji provodi na pet dana, šest dana ili sedam dana.

GLAVA II.

ODREĐIVANJE ZAKONODAVSTVA KOJE SE PRIMJENJUJE

Članak 14.

Pojedinosti u vezi s člancima 12. i 13. osnovne uredbe

1. Za potrebe primjene članka 12. stavka 1. osnovne uredbe, „osoba koja obavlja djelatnost kao zaposlena osoba u državi članici za poslodavca koji tamo redovno obavlja svoju djelatnost i koju je taj poslodavac uputio u drugu državu članicu” uključuje osobu koja je zaposlena s namjerom da bude upućena u drugu državu članicu, uz uvjet da se neposredno prije početka zaposlenja dotične osobe na nju već primjenjivalo zakonodavstvo države članice u kojoj njezin poslodavac ima poslovni nastan.

2. Za potrebe primjene članka 12. stavka 1. osnovne uredbe, riječi „koji tamo redovno obavlja svoju djelatnost” odnose se na poslodavca koji redovno obavlja značajan dio djelatnosti, a ne samo poslove unutarnjeg upravljanja, na području države članice u kojoj ima poslovni nastan, uzimajući u obzir sve kriterije karakteristične za djelatnost koju obavlja poduzeće o kojemu je riječ. Primijenjena mjerila moraju biti prilagođena posebnim značajkama svakog poslodavca i stvarnoj naravi djelatnosti koja se obavlja.

3. Za potrebe primjene članka 12. stavka 2. osnovne uredbe, riječi „koja inače obavlja djelatnost kao samozaposlena osoba” odnose se na osobu koja uobičajeno obavlja značajan dio djelatnosti na području države članice u kojoj ima poslovni nastan. Posebno je nužno da je ta osoba svoju djelatnost već neko vrijeme obavljala prije datuma na koji se želi pozvati na odredbe tog članka te da, tijekom svakog razdoblja privremenog obavljanja djelatnosti u drugoj državi članici, ona u državi članici u kojoj ima poslovni nastan i dalje ispunjava uvjete za obavljanje svoje djelatnosti kako bi je mogla nastaviti obavljati po povratku.

▼B

4. Za potrebe primjene članka 12. stavka 2. osnovne uredbe, kriterij za određivanje je li djelatnost koju samozaposlena osoba ide obavljati u drugu državu članicu „slična” djelatnosti samozaposlenih osoba koju on inače obavlja jest stvarna narav djelatnosti, a ne naziv određene djelatnosti kao one zaposlenih ili samozaposlenih osoba koji toj djelatnosti pripisuje druga država članica.

▼M2

5. Za potrebe primjene članka 13. stavka 1. osnovne uredbe, osoba koja „inače obavlja djelatnost kao zaposlena osoba u dvjema državama članicama ili više njih” odnosi se na osobu koja istodobno, ili naizmjenično, za isto poduzeće ili poslodavca ili više poduzeća ili poslodavaca, obavlja jednu ili više zasebnih djelatnosti u jednoj ili više država članica.

5.a Za potrebe primjene glave II. osnovne Uredbe, „registrirano sjedište ili mjesto poslovanja” odnosi se na registrirano sjedište ili mjesto poslovanja gdje se donose temeljne odluke poduzeća i gdje se provode funkcije njegove središnje uprave.

Za potrebe članka 13. stavka 1. osnovne Uredbe, na zaposlenog člana letačke ili kabinske posade koji obično obavlja usluge opsluživanja putnika i usluge u vezi s teretom u dvjema državama članicama ili više njih primjenjuje se zakonodavstvo države članice u kojoj se nalazi domaća baza kako je definirana u Prilogu III. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 3922/91 od 16. prosinca 1991. o usklađivanju tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka u području civilnog zrakoplovstva ([1])

5.b Marginalne djelatnosti se zanemaruju za potrebe određivanja primjenljivog zakonodavstva na temelju članka 13. osnovne Uredbe. Članak 16. provedbene Uredbe primjenjuje se na sve slučajeve na temelju ovog članka.

▼B

6. Za potrebe primjene članka 13. stavka 2. osnovne uredbe, osoba koja „inače obavlja aktivnost kao samozaposlena osoba u dvije ili više država članica” posebno se odnosi na osobu koja istovremeno ili naizmjence obavlja jednu ili više odvojenih samostalnih djelatnosti, bez obzira na narav tih djelatnosti, u dvije ili više država članica.

7. Za potrebe razlikovanja djelatnosti iz stavaka 5. i 6. od situacija opisanih u članku 12. stavcima 1. i 2. osnovne uredbe, odlučno je trajanje djelatnosti u jednoj ili više država članica (bilo da je stalne, *ad hoc* ili privremene naravi). U tu se svrhu obavlja opća ocjena svih relevantnih činjenica, a u slučaju zaposlene osobe to je posebno mjesto rada na način kako je definirano u ugovoru o radu.

8. Za potrebe primjene članka 13. stavaka 1. i 2. osnovne uredbe, „znatan dio djelatnosti zaposlene ili samozaposlene osobe” koja se obavlja u državi članici označava količinski značajan dio svih djelatnosti zaposlene osobe ili samozaposlene osobe, s time da to ne mora nužno biti glavni dio tih djelatnosti.

([1]) SL L 373, 31.12.1991., str. 4.

▼B

Kako bi se odredilo obavlja li se znatan dio djelatnosti u državi članici, u obzir se uzimaju sljedeći okvirni kriteriji:

(a) u slučaju djelatnosti zaposlenih osoba, radno vrijeme i/ili naknada za rad; a

(b) u slučaju djelatnosti samozaposlenih osoba, promet, radno vrijeme, broj pruženih usluga i/ili dohodak.

Ako je u okviru opće ocjene utvrđeno da je udio u odnosu na prethodno spomenute kriterije manji od 25 %, to je pokazatelj da se u određenoj državi članici ne obavlja znatan dio djelatnosti.

9. Za potrebe primjene članka 13. stavka 2. točke (b) osnovne uredbe, „središte interesa" djelatnosti samozaposlene osobe određuje se uzimajući u obzir sve vidove profesionalnih djelatnosti te osobe, a to je posebno mjesto stalnog i trajnog sjedišta te osobe, uobičajena narav ili trajanje djelatnosti koje se obavljaju, broj pruženih usluga te namjera dotične osobe koja je razvidna iz svih okolnosti.

10. Za određivanje zakonodavstva koje se primjenjuje prema stavcima 8. i 9., dotične ustanove uzimaju u obzir stanje koje se predviđa za sljedećih 12 kalendarskih mjeseci.

11. Ako određena osoba obavlja djelatnost kao zaposlena osoba u dvije ili više država članica u ime poslodavca koji ima poslovni nastan izvan područja Unije te ako ta osoba ima boravište u državi članici u kojoj ne obavlja znatan dio djelatnosti, na nju se primjenjuje zakonodavstvo države članice boravišta.

Članak 15.

Postupci za primjenu članka 11. stavka 3. točaka (b) i (d), članka 11. stavka 4. te članka 12. osnovne uredbe (o pružanju informacija dotičnim ustanovama)

1. Ne predviđa li članak 16. provedbene uredbe drukčije, ako osoba obavlja djelatnost u državi članici koja nije nadležna država članica prema odredbama glave II. ►**M2** Ta ustanova dotičnoj osobi izdaje potvrdu iz članka 19. stavka 2. provedbene Uredbe i bez odlaganja čini dostupnima informacije o zakonodavstvu koje se primjenjuje na tu osobu, prema članku 11. stavku 3. točki (b) ili članku 12. osnovne Uredbe, ustanovi koju je imenovalo nadležno tijelo države članice u kojoj se djelatnost obavlja. ◄

2. Stavak 1. primjenjuje se *mutatis mutandis* na osobe obuhvaćene člankom 11. stavkom 3. točkom (d) osnovne uredbe.

▼B

3. Poslodavac u smislu članka 11. stavka 4. osnovne uredbe koji ima zaposlenika na brodu koji plovi pod zastavom neke druge države članice o tome obavještava nadležnu ustanovu države članice čije se zakonodavstvo primjenjuje, kad god je to moguće unaprijed. Ta ustanova bez odlaganja čini dostupnima informacije o zakonodavstvu koje se primjenjuje na dotičnu osobu, na temelju članka 11. stavka 4. osnovne uredbe, ustanovi koju je imenovalo nadležno tijelo države članice pod čijom zastavom plovi brod na kojemu zaposlenik obavlja djelatnost.

Članak 16.

Postupak za primjenu članka 13. osnovne uredbe

1. Osoba koja obavlja djelatnost u dvije ili više država članica o tome obavještava ustanovu koju je imenovalo nadležno tijelo države članice boravišta.

2. Ustanova mjesta boravišta koja je na taj način imenovana bez odlaganja odlučuje koje se zakonodavstvo primjenjuje na dotičnu osobu, uzimajući u obzir članak 13. osnovne uredbe i članak 14. provedbene uredbe. Ta je prva odluka privremene naravi. O svojoj privremenoj odluci ustanova obavještava ustanovu imenovanu u svakoj državi članici u kojoj se djelatnost obavlja.

3. Privremena odluka o zakonodavstvu koje se primjenjuje predviđena stavkom 2. postaje konačnom u roku od dva mjeseca od trenutka kad su ustanove što su ih imenovala nadležna tijela država članica o njoj obaviještene u skladu sa stavkom 2., osim ako konačna odluka o zakonodavstvu već nije donesena na temelju stavka 4. ili ako barem jedna od dotičnih ustanova ne obavijesti ustanovu imenovanu od strane nadležnog tijela države članice boravišta do kraja tog dvomjesečnog razdoblja da još uvijek ne može prihvatiti odluku ili da o tome ima drukčiji stav.

4. Kada je zbog dvojbe o odluci o zakonodavstvu koje se primjenjuje potrebno da ustanove ili tijela dviju ili više država članica stupe u kontakt, zakonodavstvo koje se primjenjuje na dotičnu osobu se, na zahtjev jedne ili više ustanova određenih od strane nadležnih tijela dotičnih država članica ili samih nadležnih tijela, određuje sporazumno, uzimajući u obzir članak 13. osnovne uredbe i odgovarajuće odredbe članka 14. provedbene uredbe.

Ako među dotičnim ustanovama ili nadležnim tijelima postoje razlike u stavovima, one će nastojati postići suglasnost u skladu s prethodno utvrđenim uvjetima, pri čemu se primjenjuje članak 6.

5. Nadležna ustanova one države članice za čije je zakonodavstvo određeno da će se primijeniti, bilo privremeno ili konačno, bez odlaganja obavještava dotičnu osobu.

6. Ako dotična osoba ne dostavi informacije iz stavka 1., ovaj se članak primjenjuje na inicijativu ustanove koju je imenovalo nadležno tijelo u državi članici boravišta čim bude obaviještena o situaciji te osobe, moguće posredstvom druge dotične ustanove.

▼B

Članak 17.

Postupak za primjenu članka 15. osnovne uredbe

Ugovorno osoblje Europskih zajednica ima pravo izbora predviđeno člankom 15. osnovne uredbe prilikom sklapanja ugovora o radu. Tijelo ovlašteno za sklapanje ugovora obavješćuje ustanovu određenu u državi članici čije je zakonodavstvo član ugovornog osoblja Europskih zajednica izabrao.

Članak 18.

Postupak za primjenu članka 16. osnovne uredbe

Zahtjev poslodavca ili dotične osobe za izuzeće od članaka 11. do 15. osnovne uredbe podnosi se, kad god je moguće unaprijed, nadležnom tijelu ili tijelu koje je imenovalo tijelo one države članice primjenu čijeg zakonodavstva zaposlenik ili dotična osoba traži.

Članak 19.

Pružanje informacija dotičnim osobama i poslodavcima

1. Nadležna ustanova države članice čije zakonodavstvo postane primjenjivo na temelju glave II. osnovne uredbe obavještava dotičnu osobu i prema potrebi njezinog poslodavca/poslodavce o obvezama utvrđenim tim zakonodavstvom. Pruža im potrebnu pomoć radi ispunjenja formalnosti propisanih tim zakonodavstvom.

2. Na zahtjev dotične osobe ili poslodavca nadležna ustanova države članice čije se zakonodavstvo primjenjuje na temelju glave II. osnovne uredbe dostavlja potvrdu da se to zakonodavstvo primjenjuje i prema potrebi navodi do kojeg se datuma primjenjuje i pod kojim uvjetima.

Članak 20.

Suradnja između ustanova

1. Odgovarajuće ustanove priopćuju nadležnoj ustanovi države članice čije se zakonodavstvo primjenjuje na određenu osobu na temelju glave II. osnovne uredbe informacije koje su potrebne kako bi se utvrdio datum od kojeg se to zakonodavstvo počinje primjenjivati te doprinosi koje su ta osoba i njezin poslodavac/poslodavci dužni uplaćivati prema tom zakonodavstvu.

2. Nadležna ustanova države članice čije zakonodavstvo se počinje primjenjivati na određenu osobu na temelju glave II. osnovne uredbe čini dostupnim informacije o datumu početka primjene tog zakonodavstva ustanovi koju je imenovalo nadležno tijelo države članice čije se zakonodavstvo posljednje primjenjivalo na tu osobu.

▼B

Članak 21.

Obveze poslodavca

1. Poslodavac koji ima registrirano sjedište ili mjesto poslovanja izvan nadležne države članice ispunjava sve obveze utvrđene zakonodavstvom koje se primjenjuje na njegove zaposlenike, a posebno obvezu uplate doprinosa predviđenih tim zakonodavstvom, kao da ima registrirano sjedište ili mjesto poslovanja u nadležnoj državi članici.

2. Poslodavac, kojemu mjesto poslovanja nije u onoj državi članici čije se zakonodavstvo primjenjuje, i zaposlenik mogu se sporazumjeti da zaposlenik može ispunjavati poslodavčeve obveze vezane uz uplatu doprinosa u njegovo ime, ne dovodeći u pitanje poslodavčeve temeljne obveze. Poslodavac šalje obavijest o takvom dogovoru nadležnoj ustanovi te države članice.

GLAVA III.

POSEBNE ODREDBE O RAZNIM KATEGORIJAMA DAVANJA

POGLAVLJE I.

Davanja za slučaj bolesti, majčinstvo i istovjetna davanja za očinstvo

Članak 22.

Opće provedbene odredbe

1. Nadležna tijela ili ustanove vode računa da se osiguranim osobama stave na raspolaganje sve potrebne informacije o postupcima i uvjetima za priznavanje prava na davanja u naravi ako se takva davanja primaju na području države članice koja nije država članica nadležne ustanove.

2. Neovisno o članku 5. točki (a) osnovne uredbe, država članica može postati odgovornom za trošak davanja u skladu s člankom 22. osnovne uredbe samo ako je osigurana osoba podnijela zahtjev za mirovinu prema zakonodavstvu te države članice ili ako, u skladu s člancima 23. do 30. osnovne uredbe, prima mirovinu prema zakonodavstvu te države članice.

Članak 23.

Sustav pravila koji se primjenjuje u slučaju postojanja više od jednog sustava pravila u državi članici boravišta ili privremenog boravišta

Ako zakonodavstvo države članice boravišta ili privremenog boravišta predviđa više od jednog sustava osiguranja za slučaj bolesti, majčinstva i očinstva za više od jedne kategorije osiguranih osoba, odredbe koje se primjenjuju na temelju članka 17., članka 19. stavka 1. te članaka 20., 22., 24. i 26. osnovne uredbe su odredbe zakonodavstva o općem sustavu za zaposlene osobe.

▼B

Članak 24.

Boravište u državi članici koja nije nadležna država članica

1. Za potrebe primjene članka 17. osnovne uredbe, osigurana osoba i/ili članovi njezine obitelji obvezni su prijaviti se ustanovi u mjestu boravišta. Pravo na davanja u naravi u državi članici boravišta potvrđuje se ispravom koju izdaje nadležna ustanova na zahtjev osigurane osobe ili na zahtjev ustanove mjesta boravišta.

2. Isprava iz stavka 1. vrijedi sve dok nadležna ustanova ne obavijesti ustanovu mjesta boravišta o tome da je opozvana.

Ustanova mjesta boravišta obavješćuje nadležnu ustanovu o svakoj prijavi na temelju stavka 1. te o svakoj promjeni ili opozivu te prijave.

3. Ovaj se članak primjenjuje *mutatis mutandis* na osobe iz članaka 22., 24., 25. i 26. osnovne uredbe.

Članak 25.

Boravak u nenadležnoj državi članici

A. *Postupak i opseg prava*

1. Za potrebe primjene članka 19. osnovne uredbe, osigurana osoba dostavlja pružatelju zdravstvenih usluga u državi članici privremenog boravišta ispravu koju izdaje nadležna ustanova, u kojoj je naznačeno da ima pravo na davanja u naravi. Ako osigurana osoba nema takvu ispravu, ustanova mjesta privremenog boravišta, na zahtjev ili prema potrebi, obraća se nadležnoj ustanovi radi njezina pribavljanja.

2. U toj se ispravi navodi da osigurana osoba ima pravo na davanja u naravi pod uvjetima utvrđenim člankom 19. osnovne uredbe, uz iste uvjete koji važe za osobe osigurane prema zakonodavstvu države članice privremenog boravišta.

3. Davanja u naravi iz članka 19. stavka 1. osnovne uredbe odnose se na davanja u naravi koja se pružaju u državi članici privremenog boravišta, u skladu s njezinim zakonodavstvom, te koja su nužna s medicinskoga gledišta kako osigurana osoba ne bi bila prisiljena vratiti se u nadležnu državu članicu prije kraja planiranog boravka radi podvrgavanja potrebnom liječenju.

B. *Postupak i načini pokrivanja troškova i nadoknade troška davanja u naravi*

4. Ako je osigurana osoba pokrila troškove svih ili dijela davanja u naravi pruženih u okviru članka 19. osnovne uredbe te ako zakonodavstvo koje primjenjuje ustanova mjesta privremenog boravišta omogućuje nadoknadu tih troškova osiguranoj osobi, ta osoba može poslati zahtjev za nadoknadu troškova ustanovi mjesta privremenog boravišta. U tom će slučaju ta ustanova osobi izravno nadoknaditi iznos troškova koji odgovara tim davanjima, u granicama i pod uvjetima tarifa za nadoknadu troškova utvrđenih prema njezinom zakonodavstvu.

▼B

5. Nije li nadoknada tih troškova zatražena izravno od ustanove mjesta privremenog boravišta, nastale će troškove dotičnoj osobi nadoknaditi nadležna ustanova u skladu s tarifama za nadoknadu troškova koje primjenjuje ustanova mjesta boravišta ili iznosima koji bi podlijegali nadoknadi troškova ustanovi mjesta privremenog boravišta, da se u dotičnom slučaju primjenjivao članak 62. provedbene uredbe.

Ustanova mjesta privremenog boravišta dostavlja nadležnoj ustanovi na njezin zahtjev sve potrebne informacije o tim tarifama ili iznosima.

6. Iznimno od stavka 5., nadležna ustanova može obaviti nadoknadu nastalih troškova u granicama i pod uvjetima tarifa za nadoknadu troškova utvrđenih prema njezinom zakonodavstvu, uz uvjet da je osigurana osoba suglasna da se na nju primjeni ta odredba.

7. Ako zakonodavstvo države članice privremenog boravišta u dotičnom slučaju ne predviđa nadoknadu troškova u skladu sa stavcima 4. i 5., nadležna ustanova može nadoknaditi troškove u granicama i pod uvjetima tarifa za nadoknadu troškova utvrđenih u njezinom zakonodavstvu bez suglasnosti osigurane osobe.

8. Nadoknada troškova osiguranoj osobi ni u kojem se slučaju ne smije premašiti iznos troškova što ih je ona stvarno imala.

9. U slučaju većih izdataka, nadležna ustanova može osiguranoj osobi isplatiti odgovarajući predujam čim joj ta osoba podnese zahtjev za nadoknadu.

C. *Članovi obitelji*

10. Stavci 1. do 9. primjenjuju se *mutatis mutandis* na članove obitelji osigurane osobe.

Članak 26.

Planirano liječenje

A. *Postupak odobrenja*

1. Za potrebe primjene članka 20. stavka 1. osnovne uredbe, osigurana osoba dostavlja ispravu što ju je nadležna ustanova izdala za ustanovu mjesta privremenog boravišta. U smislu ovog članka, nadležna ustanova označava ustanovu koja snosi trošak planiranog liječenja; u slučajevima iz članka 20. stavka 4. i članka 27. stavka 5. osnovne uredbe u kojima su troškovi davanja u naravi pruženih u državi članici boravišta nadoknađeni u fiksnom iznosu, nadležna ustanova označava ustanovu mjesta boravišta.

2. Ako osigurana osoba nema boravište u nadležnoj državi članici, odobrenje traži od ustanove mjesta boravišta koja ga bez odlaganja prosljeđuje nadležnoj ustanovi.

U tom slučaju ustanova mjesta boravišta izjavom potvrđuje da su u državi članici boravišta ispunjeni uvjeti utvrđeni u drugoj rečenici članka 20. stavka 2. osnovne uredbe.

▼B

Nadležna ustanova može uskratiti izdavanje zatraženog odobrenja samo ako, prema ocjeni ustanove mjesta boravišta, u državi članici boravišta osigurane osobe nisu ispunjeni uvjeti utvrđeni u drugoj rečenici članka 20. stavka 2. osnovne uredbe ili ako se i u samoj nadležnoj državi članici može pružiti ista zdravstvena zaštita u medicinski opravdanom roku, uzimajući u obzir trenutačno zdravstveno stanje i vjerojatni tijek bolesti dotične osobe.

Nadležna ustanova o svojoj odluci obavješćuje ustanovu mjesta boravišta.

Ako se u rokovima utvrđenim nacionalnim zakonodavstvom ne dobije odgovor, smatra se da je nadležna ustanova izdala odobrenje.

3. Ako je osiguranoj osobi koja nema boravište u nadležnoj državi članici hitno potrebno liječenje od životne važnosti, a odobrenje se ne može uskratiti na temelju druge rečenice članka 20. stavka 2. osnovne uredbe, odobrenje izdaje ustanova mjesta boravišta u ime nadležne ustanove, koju ustanova mjesta boravišta odmah obavješćuje o tome.

Nadležna ustanova prihvaća nalaz i mogućnosti liječenja što su ih u smislu potrebe hitnog liječenja od životne važnosti predložili liječnici koje je ovlastila ustanova mjesta boravišta koja izdaje odobrenje.

4. Nadležna ustanova zadržava pravo da, u svako doba tijekom postupka izdavanja odobrenja, osiguranu osobu uputi na pregled kod liječnika po vlastitome izboru u državi članici privremenog boravišta ili boravišta.

5. Ne dovodeći u pitanje nijednu odluku koja se odnosi na odobrenje, ustanova mjesta privremenog boravišta obavješćuje nadležnu ustanovu ako je s medicinskoga gledišta primjereno dodatno liječenje u odnosu na ono koje je obuhvaćeno postojećim odobrenjem.

B. *Pokrivanje troškova davanja u naravi koje je imala osigurana osoba*

6. Ne dovodeći u pitanje stavak 7., članak 25. stavci 4. i 5. provedbene uredbe primjenjuju se *mutatis mutandis*.

7. Ako je osigurana osoba sama pokrila sve ili dio troškova odobrenog liječenja, a troškovi koje je nadležna ustanova obvezna nadoknaditi ustanovi mjesta privremenog boravišta ili osiguranoj osobi u skladu sa stavkom 6. (stvarni trošak) su niži od troškova koje je trebala preuzeti za isto liječenje u nadležnoj državi članici (teoretski trošak), nadležna ustanova na zahtjev nadoknađuje trošak liječenja koji je imala osigurana osoba do iznosa za koji teoretski trošak premašuje stvarni trošak. Međutim, nadoknađeni iznos ne može biti veći od troškova što ih je osigurana osoba stvarno imala, a može se uzeti u obzir i iznos što bi ga osigurana osoba trebala platiti da su usluge liječenja pružene u nadležnoj državi članici.

▼B

C. *Pokrivanje troškova puta i boravka u okviru planiranog liječenja*

8. Ako nacionalno zakonodavstvo nadležne ustanove predviđa nadoknadu troškova puta i boravka koji su nerazdvojivi od liječenja osigurane osobe, te troškove za dotičnu osobu, a ako je potrebno i za osobu koja mora biti u njezinoj pratnji, preuzima ta ustanova kad se izda odobrenje u slučaju liječenja u drugoj državi članici.

D. *Članovi obitelji*

9. Stavci 1. do 8. primjenjuju se *mutatis mutandis* na članove obitelji osigurane osobe.

Članak 27.

Novčana davanja za nesposobnost za rad u slučaju privremenog boravišta ili boravišta u državi članici koja nije nadležna država članica

A. *Postupak koji treba slijediti osigurana osoba*

1. Ako zakonodavstvo nadležne države članice propisuje da je osigurana osoba obvezna dostaviti potvrdu da bi stekla pravo na novčana davanja za nesposobnost za rad na temelju članka 21. stavka 1. osnovne uredbe, osigurana osoba traži od liječnika u državi članici boravišta koji je utvrdio njezino zdravstveno stanje da potvrdi njezinu nesposobnost za rad i vjerojatno trajanje te nesposobnosti.

2. Osigurana osoba šalje potvrdu nadležnoj ustanovi u roku utvrđenom zakonodavstvom nadležne države članice.

3. Ako liječnici koji pružaju usluge liječenja u državi članici boravišta ne izdaju potvrde o nesposobnosti za rad, a takve su potvrde potrebne prema zakonodavstvu nadležne države članice, dotična osoba obraća se izravno ustanovi mjesta boravišta. Ta ustanova odmah poduzima radnje kako bi se obavila medicinska ocjena nesposobnosti te osobe za rad te kako bi se sastavila potvrda iz stavka 1. Potvrda se odmah prosljeđuje nadležnoj ustanovi.

4. Prosljeđivanje dokumenta iz stavaka 1., 2. i 3. ne oslobađa osiguranu osobu od ispunjenja obveza predviđenih zakonodavstvom koje se primjenjuje, posebno u pogledu njezinog poslodavca. Kad je to primjereno, poslodavac i/ili nadležna ustanova mogu pozvati zaposlenika da sudjeluje u aktivnostima s ciljem poticanja i podupiranja svog povratka na posao.

B. *Postupak koji treba slijediti ustanova države članice boravišta*

5. Na zahtjev nadležne ustanove, ustanova mjesta boravišta obavlja sve potrebne administrativne provjere ili liječničke preglede dotične osobe u skladu sa zakonodavstvom koje primjenjuje ustanova mjesta boravišta. Izvješće liječnika koji je obavio pregled, posebno u odnosu na vjerojatno trajanje nesposobnosti za rad, ustanova mjesta boravišta bez odlaganja prosljeđuje nadležnoj ustanovi.

▼B

C. *Postupak koji treba slijediti nadležna ustanova*

6. Nadležna ustanova zadržava pravo uputiti osiguranu osobu na pregled kod liječnika po vlastitome izboru.

7. Ne dovodeći u pitanje drugu rečenicu članka 21. stavka 1. osnovne uredbe, nadležna ustanova isplaćuje novčana davanja dotičnoj osobi te, prema potrebi, o tome obavješćuje ustanovu mjesta boravišta.

8. Za potrebe primjene članka 21. stavka 1. osnovne uredbe, podaci iz potvrde o nesposobnosti za rad osigurane osobe sastavljene u drugoj državi članici na temelju medicinskih nalaza liječnika ili ustanove koja je obavila pregled, imaju istu pravnu valjanost kao i potvrda sastavljena u nadležnoj državi članici.

9. Ako nadležna ustanova odbije priznati novčano davanje, svoju odluku priopćuje osiguranoj osobi i u isto vrijeme ustanovi mjesta boravišta.

D. *Postupak u slučaju privremenog boravišta u državi članici koja nije nadležna država članica*

10. Stavci 1. do 9. primjenjuju se *mutatis mutandis* ako osigurana osoba ima privremeno boravište u državi članici koja nije nadležna država članica.

Članak 28.

Novčana davanja za dugotrajnu njegu u slučaju privremenog boravišta ili boravišta u nenadležnoj državi članici

A. *Postupak koji treba slijediti osigurana osoba*

1. Da bi stekla pravo na novčana davanja za dugotrajnu njegu na temelju članka 21. stavka 1. osnovne uredbe, osigurana se osoba obraća nadležnoj ustanovi. Nadležna ustanova o tome prema potrebi obavješćuje ustanovu mjesta boravišta.

B. *Postupak koji treba slijediti ustanova mjesta boravišta*

2. Na zahtjev nadležne ustanove, ustanova mjesta boravišta ispituje stanje osigurane osobe u pogledu njezine potrebe za dugotrajnom njegom. Nadležna ustanova dostavlja ustanovi mjesta boravišta sve informacije potrebne za takvo ispitivanje.

C. *Postupak koji treba slijediti nadležna ustanova*

3. Za potrebe određivanja stupnja potrebe za dugotrajnom njegom, nadležna ustanova ima pravo uputiti osiguranu osobu na pregled kod liječnika ili kojeg drugog stručnjaka po vlastitom izboru.

4. Članak 27. stavak 7. provedbene uredbe primjenjuje se *mutatis mutandis*.

▼B

D. *Postupak u slučaju boravka u državi članici koja nije nadležna država članica*

5. Stavci 1. do 4. primjenjuju se *mutatis mutandis* ako osigurana osoba ima privremeno boravište u državi članici koja nije nadležna država članica.

E. *Članovi obitelji*

6. Stavci 1. do 5. primjenjuju se *mutatis mutandis* na članove obitelji osigurane osobe.

Članak 29.

Primjena članka 28. osnovne uredbe

Ako posljednja država članica u kojoj je bivši pogranični radnik obavljao svoju djelatnost više nije nadležna država članica, a bivši pogranični radnik ili član njegove obitelji tamo putuje radi primanja davanja u naravi na temelju članka 28. osnovne uredbe, on ustanovi mjesta privremenog boravišta dostavlja dokument koji je izdala nadležna ustanova.

Članak 30.

Doprinosi umirovljenika

Ako osoba prima mirovinu od više država članica, iznos doprinosa oduzetih od svih isplaćenih mirovina ni pod kojim okolnostima ne može biti viši od iznosa oduzetog u odnosu na osobu koja prima isti iznos mirovine od nadležne države članice.

Članak 31.

Primjena članka 34. osnovne uredbe

A. *Postupak koji treba slijediti nadležna ustanova*

1. Nadležna ustanova obavješćuje dotičnu osobu o odredbi sadržanoj u članku 34. osnovne uredbe u pogledu sprečavanja preklapanja davanja. Primjenom tih pravila osigurava se da osoba koja nema boravište u nadležnoj državi članici ima pravo na davanja u barem istom ukupnom iznosu ili vrijednosti kao što su davanja na koja bi imala pravo da ima boravište u toj državi članici.

2. Uz to, nadležna ustanova obavješćuje ustanovu mjesta boravišta ili privremenog boravišta o isplati novčanih davanja za dugotrajnu njegu ako zakonodavstvo koje primjenjuje ustanova mjesta boravišta ili privremenog boravišta predviđa da davanja u naravi za dugotrajnu njegu budu uključena u popis iz članka 34. stavka 2. osnovne uredbe.

B. *Postupak koji treba slijediti ustanova mjesta boravišta ili privremenog boravišta*

3. Po primitku informacija predviđenih stavkom 2., ustanova mjesta boravišta ili privremenog boravišta bez odlaganja obavješćuje nadležnu ustanovu o svakom davanju u naravi za dugotrajnu njegu koje se za iste potrebe dotičnoj osobi pruža na temelju njezinog zakonodavstva te o tarifama za nadoknadu troškova koje se u tom smislu primjenjuju.

▼B

4. Administrativna komisija prema potrebi utvrđuje provedbene mjere za ovaj članak.

Članak 32.

Posebne provedbene mjere

1. Ako je osoba ili skupina osoba na zahtjev izuzeta iz obveznog osiguranja za slučaj bolesti pa ta osoba samim time nije obuhvaćena sustavom osiguranja za slučaj bolesti na koji se primjenjuje osnovna uredba, ustanova druge države članice ne postaje isključivo po osnovi tog izuzeća odgovornom za pokrivanje troškova davanja u naravi ili novčanih davanja pruženih tim osobama ili članovima njihovih obitelji na temelju glave III. poglavlja 1. osnovne uredbe.

2. Za države članice navedene u Prilogu 2., odredbe glave III. poglavlja 1. osnovne uredbe koje se odnose na davanja u naravi primjenjuju se na osobe koje imaju pravo na davanja u naravi isključivo u skladu s posebnim sustavom za javne službenike i samo u mjeri u kojoj je to tamo naznačeno.

Ustanova druge države članice ne može samo s te osnove postati odgovornom za pokrivanje troškova davanja u naravi ili novčanih davanja pruženih tim osobama ili članovima njihovih obitelji.

3. Ako osobe iz stavaka 1. i 2. i članovi njihovih obitelji imaju boravište u državi članici u kojoj pravo na korištenje davanja u naravi ne podliježe uvjetima osiguranja ili djelatnosti u svojstvu zaposlene osobe ili samostalnog djelatnika, oni su obvezni platiti pune troškove davanja u naravi pruženih u zemlji svog boravišta.

POGLAVLJE II.

Davanja u odnosu na ozljede na radu i profesionalne bolesti

Članak 33.

Pravo na davanja u naravi i novčana davanja u slučaju boravišta ili privremenog boravišta u državi članici koja nije nadležna država članica

1. Za potrebe primjene članka 36. osnovne uredbe, primjenjuju se *mutatis mutandis* postupci utvrđeni u člancima 24. do 27. provedbene uredbe.

2. Ako ustanova države članice privremenog boravišta ili boravišta pruža posebna davanja u naravi u vezi s ozljedama na radu i profesionalnim bolestima prema nacionalnome zakonodavstvu države članice privremenog boravišta ili boravišta, ona o tome bez odlaganja obavješćuje nadležnu ustanovu.

▼B

Članak 34.

Postupak u slučaju ozljede na radu koja se dogodi ili profesionalne bolesti koja nastupi u državi članici koja nije nadležna država članica

1. Ako se ozljeda na radu dogodi ili se profesionalna bolest prvi put dijagnosticira u državi članici koja nije nadležna država članica, prijava ozljede na radu ili profesionalne bolesti ili obavješćivanje o njima, ako je takva obveza predviđena nacionalnim zakonodavstvom, obavljaju se u skladu sa zakonodavstvom nadležne države članice, ne dovodeći u pitanje, kad je to primjereno, druge zakonske odredbe koje se primjenjuju i koje su na snazi u državi članici u kojoj je ozljeda na radu nastala ili u kojoj je prvi put postavljena dijagnoza profesionalne bolesti, a koje se i nadalje primjenjuju u takvim slučajevima. Prijava ili obavijest upućuje se nadležnoj ustanovi.

2. Ustanova države članice na čijem je državnom području ozljeda na radu nastala ili u kojoj je profesionalna bolest prvi put dijagnosticirana dostavlja nadležnoj ustanovi liječničke potvrde sastavljene na području te države članice.

3. Ako je zbog ozljede koja je nastala na putu na posao ili s posla na području države članice koja nije nadležna država članica potrebno provesti istragu na području prve države članice kako bi se utvrdila moguća prava na odgovarajuća davanja, nadležna ustanova može imenovati osobu za te potrebe, o čemu obavješćuje tijela te države članice. Ustanove međusobno surađuju kako bi ocijenile sve relevantne informacije i proučile izvješća i sve druge dokumente koji se odnose na ozljedu.

4. Nakon liječenja se, na zahtjev nadležne ustanove, šalje iscrpno izvješće u prilogu kojega se dostavljaju liječničke potvrde o trajnim posljedicama ozljede ili bolesti, a posebno o trenutačnom stanju ozlijeđene osobe te o oporavku od ozljeda ili njihovoj stabilizaciji. Odgovarajuće pristojbe plaća ustanova mjesta boravišta ili privremenog boravišta, ovisno o slučaju, prema tarifi koju primjenjuje ta ustanova, a na teret nadležne ustanove.

5. Na zahtjev ustanove mjesta boravišta ili privremenog boravišta, ovisno o slučaju, nadležna ustanova obavješćuje tu ustanovu o odluci kojom se utvrđuje datum oporavka od ozljeda ili njihove stabilizacije te, kad je to primjereno, o odluci o priznanju prava na mirovinu.

Članak 35.

Sporovi o profesionalnoj naravi ozljede ili bolesti

1. Ako nadležna ustanova ospori primjenu zakonodavstva koje se odnosi na ozljede na radu ili profesionalne bolesti na temelju članka 36. stavka 2. osnovne uredbe, ona o tome bez odlaganja obavješćuje ustanovu mjesta boravišta ili privremenog boravišta koja je pružila davanja u naravi, koja će se potom smatrati davanjima iz osiguranja za slučaj bolesti.

2. Kad se o tom pitanju donese konačna odluka, nadležna ustanova bez odlaganja obavješćuje ustanovu mjesta boravišta ili privremenog boravišta koja je pružala davanja u naravi.

▼B

Ako ozljeda na radu ili profesionalna bolesti nije utvrđena, davanja u naravi nastavljaju se pružati kao davanja za bolest, ako dotična osoba na njih ima pravo.

Ako je ozljeda na radu ili profesionalna bolesti utvrđena, davanja u naravi za bolest koja su pružena dotičnoj osobi smatraju se davanjima za ozljedu na radu ili profesionalnu bolest od datuma na koji je nastala ozljeda na radu ili je prvi put dijagnosticirana profesionalna bolest.

3. Drugi podstavak članka 6. stavka 5. provedbene uredbe primjenjuje se *mutatis mutandis*.

Članak 36.

Postupak u slučaju izloženosti riziku od profesionalne bolesti u više od jedne države članica

1. U slučaju iz članka 38. osnovne uredbe, prijava profesionalne bolesti ili obavijest o njoj šalje se ustanovi nadležnoj za profesionalne bolesti u državi članici prema čijemu je zakonodavstvu dotična osoba obavljala djelatnost koja je mogla prouzročiti tu bolest.

Ako ustanova kojoj je poslana prijava ili obavijest utvrdi da se djelatnost koja je mogla prouzročiti profesionalnu bolest o kojoj je riječ posljednji put obavljala prema zakonodavstvu neke druge države članice, prijavu ili obavijest i sve popratne potvrde šalje odgovarajućoj ustanovi u toj državi članici.

2. Kad ustanova posljednje države članice prema čijemu je zakonodavstvu dotična osoba obavljala djelatnost koja je mogla prouzročiti profesionalnu bolest o kojoj je riječ, utvrdi da ta osoba ili nadživjeli članovi njezine obitelji ne ispunjavaju uvjete iz tog zakonodavstva, između ostalog i zbog toga što dotična osoba u toj državi članici nikada nije obavljala djelatnost koja je prouzročila profesionalnu bolest ili zbog toga što ta država članica ne priznaje profesionalnu narav bolesti, ta ustanova bez odgode prosljeđuje prijavu ili obavijest i sve popratne potvrde, uključujući i nalaze i izvješća o liječničkim pregledima koje je obavila prva ustanova, ustanovi države članice prema čijemu je zakonodavstvu dotična osoba prethodno obavljala djelatnost koja je mogla prouzročiti profesionalnu bolest o kojoj je riječ.

3. Ako je to potrebno, ustanove ponavljaju postupak opisan u stavku 2. sve dok se ne utvrdi odgovarajuća ustanova u državi članici prema čijemu je zakonodavstvu dotična osoba prvi put obavljala djelatnost koja je mogla prouzročiti profesionalnu bolest o kojoj je riječ.

▼B

Članak 37.

Razmjena informacija između ustanova i predujmljivanje davanja u slučaju žalbe protiv odluke o odbijanju zahtjeva

1. Ako se podnese žalba protiv odluke o odbijanju zahtjeva koju je donijela ustanova jedne od država članica prema čijem je zakonodavstvu dotična osoba obavljala djelatnost koja je mogla prouzročiti profesionalnu bolest o kojoj je riječ, ta ustanova obavješćuje ustanovu kojoj je poslana prijava ili obavijest u skladu s postupkom predviđenim u članku 36. stavku 2. provedbene uredbe, a naknadno je obavješćuje i o konačnoj odluci koja se donese.

2. Ako je osoba stekla pravo na davanja prema zakonodavstvu koje primjenjuje ustanova kojoj je poslana prijava ili obavijest, ta ustanova predujmljuje davanja u iznosu koji se, ako je primjereno, određuje nakon savjetovanja s ustanovom koja je donijela odluku protiv koje je podnesena žalba, tako da se izbjegne preplata. Potonja ustanova nadoknađuje iznos predujmljenih davanja ako se, po žalbi, utvrdi da je dužna pružati ta davanja. Taj će se iznos potom oduzeti od ukupnog iznosa davanja koja pripadaju dotičnoj osobi, u skladu s postupkom predviđenim u člancima 72. i 73. provedbene uredbe.

3. Drugi podstavak članka 6. stavka 5. provedbene uredbe primjenjuje se *mutatis mutandis*.

Članak 38.

Pogoršanje profesionalne bolesti

U slučajevima na koje se primjenjuje članak 39. osnovne uredbe, podnositelj zahtjeva mora ustanovi države članice, od koje traži da mu se prizna pravo na davanja, dostaviti podatke koji se odnose na prethodno priznata davanja za profesionalnu bolest o kojoj je riječ. Ta se ustanova može obratiti bilo kojoj drugoj ustanovi koja je prethodno bila nadležna kako bi pribavila informacije koje smatra potrebnima.

Članak 39.

Ocjena stupnja nesposobnosti u slučaju ozljeda na radu koje su nastale ili profesionalnih bolesti koje su nastupile prethodno ili naknadno

Ako je prethodna ili naknadna nesposobnost za rad nastala kao posljedica ozljede koja je nastala dok se na dotičnu osobu primjenjivalo zakonodavstvo države članice koja ne pravi razliku u odnosu na način nastanka nesposobnosti za rad, nadležna ustanova ili tijelo koje je imenovalo nadležno tijelo dotične države članice o kojoj je riječ:

(a) na zahtjev nadležne ustanove druge države članice, dostavlja informacije o stupnju prethodne ili naknadne nesposobnosti za rad te, ako je moguće, informacije koje joj omogućuju utvrditi je li nesposobnost posljedica ozljede na radu u smislu zakonodavstva koje primjenjuje ustanova u toj drugoj državi članici;

▼B

(b) prilikom utvrđivanja prava na davanja i određivanja iznosa davanja uzima u obzir stupanj nesposobnosti koja je nastala kao posljedica tih prethodnih ili naknadnih slučajeva, u skladu sa zakonodavstvom koje se primjenjuje.

Članak 40.

Podnošenje i ispitivanje zahtjeva za mirovine ili dodatne doplatke

Da bi mogla primati mirovinu ili dodatni doplatak prema zakonodavstvu jedne države članice, dotična osoba ili nadživjeli članovi njezine obitelji koji imaju boravište na području druge države članice podnose zahtjev, ovisno o slučaju, nadležnoj ustanovi ili ustanovi mjesta boravišta, koja ga šalje nadležnoj ustanovi.

Zahtjev sadrži informacije propisane zakonodavstvom koje primjenjuje nadležna ustanova.

Članak 41.

Posebne provedbene mjere

1. U odnosu na države članice navedene u Prilogu 2., odredbe glave III. poglavlja 2. osnovne uredbe koje se odnose na davanja u naravi primjenjuju se na osobe koje imaju pravo na davanja u naravi isključivo u skladu s posebnim sustavom za javne službenike i samo u mjeri u kojoj je to tamo naznačeno.

2. Članak 32. stavak 2. drugi podstavak i članak 32. stavak 3. provedbene uredbe primjenjuju se *mutatis mutandis*.

POGLAVLJE III.

Posmrtna pripomoć

Članak 42.

Podnošenje zahtjeva za posmrtnu pripomoć

Za potrebe primjene članaka 42. i 43. osnovne uredbe, zahtjev za pripomoć u slučaju smrti podnosi se bilo nadležnoj ustanovi ili ustanovi mjesta boravišta podnositelja zahtjeva koja ga šalje nadležnoj ustanovi.

Zahtjev sadrži informacije propisane zakonodavstvom koje primjenjuje nadležna ustanova.

POGLAVLJE IV.

Invalidska davanja te starosne i obiteljske mirovine

Članak 43.

Dodatne odredbe o određivanju davanja

1. Za potrebe određivanja teoretskog iznosa i stvarnog iznosa davanja u skladu s člankom 52. stavkom 1. točkom (b) osnovne uredbe, primjenjuju se pravila predviđena člankom 12. stavcima 3., 4., 5. i 6. provedbene uredbe.

▼B

2. Ako razdoblja dobrovoljnog ili izbornog produženog osiguranja nisu uzeta u obzir na temelju članka 12. stavka 3. provedbene uredbe, ustanova države članice prema čijem su zakonodavstvu ta razdoblja navršena određuje na temelju tih razdoblja iznos prema odredbama zakonodavstva koje primjenjuje. Stvarni iznos davanja, određen u skladu s člankom 52. stavkom 1. točkom (b) osnovne uredbe, uvećava se za iznos određen na temelju razdoblja dobrovoljnog ili produženog osiguranja po izboru.

3. Ustanova svake države članice određuje, prema zakonodavstvu koje primjenjuje, iznos koji pripada na ime razdoblja dobrovoljnog ili izbornog produženog osiguranja koji, prema članku 53. stavku 3. točki (c) osnovne uredbe, ne podliježe pravilima druge države članice koja se odnose na ukidanje, smanjenje ili obustavu.

Ako zakonodavstvo koje nadležna ustanova primjenjuje toj ustanovi ne omogućuje taj iznos odrediti neposredno, zbog toga što zakonodavstvo pripisuje razdobljima osiguranja drukčije vrijednosti, može se utvrditi fiktivni iznos. Administrativna komisija utvrđuje detaljna pravila za određivanje tog fiktivnog iznosa.

Članak 44.

Uzimanje u obzir razdoblja odgoja djeteta

1. Za potrebe ovog članka, „razdoblje odgoja djeteta” odnosi se na svako razdoblje koje se priznaje prema mirovinskom zakonodavstvu države članice ili na temelju kojeg se ostvaruje pravo na dodatak uz mirovinu izričito zbog toga što je osoba odgajala dijete, bez obzira na način određivanja tih razdoblja te jesu li ostvarena za vrijeme odgoja djeteta ili su priznata retroaktivno.

2. Ako se prema zakonodavstvu države članice koja je nadležna na temelju glave II. osnovne uredbe ne uzimaju u obzir razdoblja odgoja djeteta, ustanova države članice čije se zakonodavstvo, u skladu s glavom II. osnovne uredbe, primjenjivalo na dotičnu osobu jer je obavljala djelatnost u svojstvu zaposlene osobe ili samozaposlene osobe na datum kad se, prema tom zakonodavstvu, razdoblje odgoja djeteta počelo uzimati u obzir u odnosu na dotično dijete i nadalje će biti nadležna uzeti u obzir to razdoblje kao razdoblje odgoja djeteta prema vlastitom zakonodavstvu, kao da je dijete odgajano na njezinome području.

3. Stavak 2. se ne primjenjuje ako se na dotičnu osobu primjenjuje ili će se primjenjivati zakonodavstvo druge države članice zbog obavljanja djelatnosti zaposlenih ili samozaposlenih osoba.

Članak 45.

Zahtjev za davanja

A. *Podnošenje zahtjeva za davanja prema zakonodavstvu tipa A, prema članku 44. stavku 2. osnovne uredbe*

1. Za svrhu ostvarivanja prava na davanja prema zakonodavstvu tipa A prema članku 44. stavku 2. osnovne uredbe, podnositelj zahtjeva podnosi zahtjev ustanovi države članice čije se zakonodavstvo primjenjivalo u vrijeme kad je nastupila nesposobnost za rad iza koje je uslijedila invalidnost ili pogoršanje te invalidnosti ili ustanovi mjesta boravišta, koja ga prosljeđuje prvoj ustanovi.

▼B

2. Ako su priznata novčana davanja za bolest, datum proteka razdoblja za priznanje tih davanja, kad je to primjereno, smatrat će se datumom podnošenja zahtjeva za mirovinu.

3. U slučaju iz članka 47. stavka 1. osnovne uredbe, posljednja ustanova kod koje je dotična osoba bila osigurana obavješćuje ustanovu koja je na početku isplaćivala davanja o iznosu i datumu početka pružanja davanja prema zakonodavstvu koje se primjenjuje. Od tog se datuma davanja koja su pripadala prije pogoršanja invalidnosti ukidaju ili umanjuju za dodatak iz članka 47. stavka 2. osnovne Uredbe.

B. *Podnošenje ostalih zahtjeva za davanja*

4. U situacijama osim onih iz stavka 1., podnositelj zahtjeva podnosi zahtjev ustanovi u mjestu svog boravišta ili ustanovi posljednje države članice čije se zakonodavstvo primjenjivalo. Ako se na dotičnu osobu ni u jednom trenutku nije primjenjivalo zakonodavstvo koje primjenjuje ustanova mjesta boravišta, ta ustanova zahtjev prosljeđuje ustanovi posljednje države članice čije se zakonodavstvo primjenjivalo.

5. Datum podnošenja zahtjeva važi za sve uključene ustanove.

6. Iznimno od stavka 5., ako podnositelj zahtjeva, unatoč tome što je to od njega zatraženo, ne priopći činjenicu da je bio zaposlen ili da je imao boravište u drugoj državi članici, kao datum podnošenja zahtjeva ustanovi koja primjenjuje zakonodavstvo o kojemu je riječ smatra se datum na koji je podnositelj zahtjeva dopunio svoj izvorni zahtjev ili podnio novi zahtjev za razdoblja zaposlenja i/ili boravišta u državi članici koja nedostaju, ako to nije u suprotnosti s povoljnijim odredbama tog zakonodavstva.

Članak 46.

Potvrde i informacije koje podnositelj zahtjeva dostavlja uz zahtjev

1. Podnositelj zahtjeva podnosi zahtjev u skladu s odredbama zakonodavstva koje primjenjuje ustanova iz članka 45. stavaka 1. ili 4. provedbene uredbe te uz njega prilaže popratne dokumente propisane tim zakonodavstvom. Podnositelj zahtjeva posebno dostavlja sve raspoložive relevantne informacije i popratne isprave koje se odnose na razdoblja osiguranja (ustanove, identifikacijski brojevi), zaposlenja (poslodavci) ili samozaposlenja (narav i mjesto djelatnosti) te boravišta (adrese), a koja su eventualno navršena na temelju drugog zakonodavstva, uz naznaku trajanja tih razdoblja.

2. Ako podnositelj zahtjeva, u skladu s člankom 50. stavkom 1. osnovne uredbe, zatraži odgodu ostvarivanja prava na davanja za slučaj starosti prema zakonodavstvu jedne ili više država članica, to mora navesti u svom zahtjevu i naznačiti prema kojem se zakonodavstvu odgoda traži. Da bi podnositelju zahtjeva omogućile ostvariti to pravo, dotične ustanove, na zahtjev podnositelja zahtjeva, priopćuju podnositelju sve informacije koje imaju na raspolaganju kako bi on mogao ocijeniti posljedice istovremenog ili naknadnog priznanja davanja za koja bi mogao podnijeti zahtjev.

▼B

3. Ako podnositelj zahtjeva povuče zahtjev za davanja predviđena zakonodavstvom određene države članice, to se povlačenje ne smatra istovremenim povlačenjem zahtjeva za davanja prema zakonodavstvu drugih država članica.

Članak 47.

Ispitivanje zahtjeva od strane dotične ustanove

A. *Ustanova za kontakt*

1. Ustanova kojoj se zahtjev za davanja podnosi ili prosljeđuje u skladu s člankom 45. stavcima 1. ili 4. provedbene uredbe u daljnjem se tekstu naziva „ustanova za kontakt”. Ustanova mjesta boravišta ne naziva se ustanovom za kontakt ako se na dotičnu osobu ni u jednome trenutku nije primjenjivalo zakonodavstvo koje ta ustanova primjenjuje.

Osim ispitivanja zahtjeva za davanja prema zakonodavstvu koje primjenjuje, ta ustanova, u svojstvu ustanove za kontakt, potiče razmjenu podataka, obavješćivanje o odlukama i radnjama potrebnim za ispitivanje zahtjeva od strane dotičnih ustanova te podnositelju zahtjeva na zahtjev dostavlja sve informacije koje su za to ispitivanje bitne s aspekta Zajednice i obavješćuje ga o njegovome tijeku.

B. *Ispitivanje zahtjeva za davanja prema zakonodavstvu tipa A na temelju članka 44. osnovne uredbe*

2. U slučaju iz članka 44. stavka 3. osnovne uredbe, ustanova za kontakt šalje sve dokumente koji se odnose na dotičnu osobu ustanovi kod koje je ta osoba prethodno bila osigurana, koja sa svoje strane ispituje predmet.

3. Članci 48. do 52. provedbene uredbe ne primjenjuju se na ispitivanje zahtjeva iz članka 44. osnovne uredbe.

C. *Ispitivanja ostalih zahtjeva za davanja*

4. U situacijama osim onih iz stavka 2., ustanova za kontakt bez odlaganja šalje zahtjeve za davanja i sve dokumente koje ima na raspolaganju, a ako je to slučaj i relevantne dokumente koje je dostavio podnositelj zahtjeva, svim ustanovama o kojima je riječ kako bi one mogle sve istovremeno započeti ispitivati zahtjev. Ustanova za kontakt obavješćuje ostale ustanove o razdobljima osiguranja ili boravišta na koje se primjenjuje njezino zakonodavstvo. Naznačuje i koje je dokumente potrebno dostaviti naknadno te što je prije moguće dopunjuje zahtjev.

5. Svaka od ustanova o kojima je riječ obavješćuje ustanovu za kontakt i ostale ustanove o kojima je riječ, što je prije moguće, o razdobljima osiguranja ili boravišta prema njihovom zakonodavstvu.

6. Svaka od ustanova o kojima je riječ određuje iznos davanja u skladu s člankom 52. osnovne uredbe te ustanovi za kontakt i ostalim dotičnim ustanovama priopćuje svoju odluku, iznos pripadajućih davanja i sve informacije potrebne u smislu članaka 53. do 55. osnovne uredbe.

▼B

7. Ako ustanova, na temelju informacija iz stavaka 4. i 5. ovog članka, utvrdi da se može primijeniti članak 46. stavak 2. ili članak 57. stavci 2. ili 3. osnovne uredbe, obavješćuje o tome ustanovu za kontakt i ostale uključene ustanove.

Članak 48.

Priopćavanje odluka podnositelju zahtjeva

1. Svaka ustanova priopćuje podnositelju zahtjeva odluku koju je donijela u skladu sa zakonodavstvom koje primjenjuje. U svakoj se odluci navode pravni lijekovi i rokovi za podnošenje žalbe. Nakon što se ustanovi za kontakt priopće sve odluke koje je donijela svaka od ustanova, ona podnositelju zahtjeva i ostalim uključenim ustanovama šalje sažetak tih odluka. Ogledni sažetak sastavlja Administrativna komisija. Sažetak se podnositelju zahtjeva šalje na jeziku ustanove ili, na zahtjev podnositelja zahtjeva, na bilo kojemu jeziku po njegovome izboru koji je priznat kao službeni jezik ustanova Zajednice u skladu s člankom 290. Ugovora.

2. Ako se nakon što je primio sažetak, podnositelju zahtjeva čini da odluke koje su donijele dvije ili više ustanova u interakciji mogu imati negativan učinak na njegova prava, podnositelj zahtjeva ima pravo na reviziju odluka od strane dotičnih ustanova u rokovima utvrđenima odgovarajućim nacionalnim zakonodavstvom. Rokovi počinju teći na datum primitka sažetka. Podnositelja zahtjeva pisano se obavješćuje o ishodu revizije.

Članak 49.

Utvrđivanje stupnja invaliditeta

1. U slučaju primjene članka 46. stavka 3. osnovne uredbe, jedino je ustanova za kontakt ovlaštena donijeti odluku o stupnju invaliditeta podnositelja zahtjeva, ako je zakonodavstvo koje ta ustanova primjenjuje uključeno u Prilog VII. uz osnovnu uredbu, a ako nije, onda ustanova čije je zakonodavstvo uključeno u taj prilog i čije se zakonodavstvo na podnositelja zahtjeva posljednje primjenjivalo. Tu odluku donosi čim bude mogla utvrditi jesu li ispunjeni uvjeti za stjecanje prava predviđeni primjenjivim zakonodavstvom, uzimajući u obzir prema potrebi članke 6. i 51. osnovne uredbe. O toj odluci bez odlaganja obavješćuje ostale uključene ustanove.

Ako nisu ispunjeni uvjeti za stjecanje prava prema zakonodavstvu koje se primjenjuje, osim onih koji se odnose na stupanj invaliditeta, uzimajući u obzir članke 6. i 51. osnovne uredbe, ustanova za kontakt bez odlaganja obavješćuje nadležnu ustanovu posljednje države članice čije se zakonodavstvo primjenjivalo na podnositelja zahtjeva. Potonja je ustanova ovlaštena donijeti odluku o stupnju invaliditeta podnositelja zahtjeva ako su ispunjeni uvjeti za stjecanje prava predviđeni zakonodavstvom koje primjenjuje. O toj odluci bez odlaganja obavješćuje ostale uključene ustanove.

Prilikom utvrđivanja uvjeta za stjecanje prava, predmet se može, ako je potrebno, pod istim uvjetima vratiti ustanovi nadležnoj za invalidnost u državi članici čije se zakonodavstvo prvo primjenjivalo na podnositelja zahtjeva.

▼B

2. U slučaju kad članak 46. stavak 3. osnovne uredbe ne može primijeniti, svaka ustanova, u skladu sa svojim zakonodavstvom ima mogućnost uputiti podnositelja zahtjeva na pregled kod liječnika ili drugog stručnjaka po vlastitom izboru radi utvrđivanja stupnja invaliditeta. Međutim, ustanova države članice uzima u obzir dokumente, liječnička izvješća i administrativne informacije koje je prikupila ustanova bilo koje druge države članice, kao da su sastavljeni u njezinoj vlastitoj državi članici.

Članak 50.

Privremene isplate i predujmovi davanja

1. Neovisno o članku 7. provedbene uredbe, svaka ustanova koja prilikom ispitivanja zahtjeva za davanja utvrdi da podnositelj zahtjeva ima pravo na samostalno davanje prema zakonodavstvu koje primjenjuje, u skladu s člankom 52. stavkom 1. točkom (a) osnovne uredbe, to davanje isplaćuje bez odlaganja. Takvo davanje se smatra privremenim ako bi na iznos mogao utjecati ishod postupka ispitivanja zahtjeva.

2. Kada je iz raspoloživih informacija očito da podnositelj zahtjeva ima pravo na davanje od strane neke od ustanova prema članku 52. stavku 1. točki (b) osnovne uredbe, ta ustanova isplaćuje predujam u iznosu koji je što je moguće bliži iznosu koji će mu se vjerojatno isplaćivati prema članku 52. stavku 1. točki (b) osnovne uredbe.

3. Svaka ustanova koja je obvezna isplaćivati privremena davanja ili predujmove na temelju članaka 1. ili 2. o tome bez odlaganja obavješćuje podnositelja zahtjeva, pri čemu njegovu pozornost posebno skreće na privremenu narav te mjere i na pravo na žalbu u skladu sa svojim zakonodavstvom.

Članak 51.

Ponovno određivanje davanja

1. U slučaju ponovnog određivanja davanja u skladu s člankom 48. stavcima 3. i 4., člankom 50. stavkom 4. i člankom 59. stavkom 1. osnovne uredbe, članak 50. provedbene uredbe primjenjuje se *mutatis mutandis*.

2. U slučaju ponovnog određivanja, ukidanja ili obustave davanja, ustanova koja je donijela odluku o tome bez odlaganja obavješćuje dotičnu osobu te obavješćuje svaku od ustanova kod koje dotična osoba ostvaruje određeno pravo.

Članak 52.

Mjere za ubrzanje postupka određivanja mirovine

1. Za potrebe lakšeg i bržeg ispitivanja zahtjeva i isplate davanja, ustanove čije se zakonodavstvo primjenjivalo na određenu osobu:

(a) razmjenjuju s ustanovama drugih država članica ili im stavljaju na raspolaganje podatke za utvrđivanje identiteta osoba koje jedno nacionalno zakonodavstvo koje se primjenjuje zamjenjuju za drugo te zajedno vode računa da se ti podaci za identifikaciju pohrane i budu odgovarajući, ili, u suprotnome, da se tim osobama pruže sredstva za izravan pristup njihovim podacima za identifikaciju;

▼B

(b) dovoljno prije najniže dobi za početak korištenja prava na mirovine ili prije dobi koja je određena nacionalnim zakonodavstvom razmjenjuju s dotičnom osobom i ustanovama ostalih država članica ili im stavljaju na raspolaganje informacije (navršena razdoblja ili drugi važni podaci) o pravima na mirovine osoba koje jedno zakonodavstvo koje se primjenjuje zamjenjuju za drugo ili, u suprotnome, tim osobama pruže informacije ili sredstva uz pomoć kojih se mogu upoznati sa svojim budućim pravima na davanja.

2. Za potrebe primjene stavka 1., Administrativna komisija određuje elemente podataka koji se razmjenjuju ili stavljaju na raspolaganje te utvrđuje odgovarajuće postupke i mehanizme uzimajući u obzir značajke, administrativnu i tehničku organizaciju te tehnološka sredstva koja nacionalni mirovinski sustavi imaju na raspolaganju. Administrativna komisija osigurava provedbu tih mirovinskih sustava tako što organizira praćenje poduzetih mjera i njihove primjene.

3. Za potrebe primjene stavka 1. se ustanovi u prvoj državi članici u kojoj je zbog provedbe mjera socijalne sigurnosti osobi dodijeljen osobni identifikacijski broj (OIB) dostavljaju informacije o kojima je riječ u ovome članku.

Članak 53.

Mjere koordinacije u državama članicama

1. Ne dovodeći u pitanje članak 51. osnovne uredbe, ako nacionalno zakonodavstvo sadrži pravila za određivanje nadležne ustanove ili sustava koji se primjenjuje ili onog koji pripisuje razdoblja osiguranja određenom sustavu, primjenjuju se ta pravila, pri čemu se uzimaju u obzir samo razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvu dotične države članice.

2. Ako nacionalno zakonodavstvo sadrži pravila za koordinaciju posebnih sustava za javne službenike i općeg sustava za zaposlene osobe, na ta pravila ne utječu odredbe osnovne uredbe niti provedbene uredbe.

POGLAVLJE V.

Davanja za nezaposlenost

Članak 54.

Zbrajanje razdoblja i određivanje davanja

1. Članak 12. stavak 1. provedbene uredbe primjenjuje se *mutatis mutandis* na članak 61. osnovne uredbe. Ne dovodeći u pitanje temeljne obveze uključenih ustanova, dotična osoba može nadležnoj ustanovi dostaviti ispravu koju je izdala ustanova države članice čije se zakonodavstvo na nju primjenjivalo u odnosu na posljednju djelatnost koju je obavljala u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, u kojem su navedena razdoblja navršena prema tom zakonodavstvu.

▼M2

2. Za potrebe primjene članka 62. stavka 3. osnovne odredbe, nadležna ustanova države članice čije se zakonodavstvo primjenjivalo na dotičnu osobu u odnosu na posljednju djelatnost koju je obavljala u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, na zahtjev ustanove mjesta boravišta toj ustanovi bez odlaganja dostavlja sve podatke potrebne za određivanje davanja za nezaposlenost koji se mogu pribaviti u državi članici u kojoj se nalazi, a posebno iznos primljenih plaća ili dohotka od profesionalne djelatnosti.

▼B

3. Za potrebe primjene članka 62. osnovne uredbe, a neovisno o njezinome članku 63., nadležna ustanova države članice, čije zakonodavstvo predviđa da se davanja određuju različito ovisno o broju članova obitelji dotične osobe, uzima u obzir i članove obitelji dotične osobe koji imaju boravište u drugoj državi članici kao da imaju boravište u nadležnoj državi članici. Ta se odredba ne primjenjuje ako u državi članici u kojoj članovi obitelji imaju boravište neka druga osoba ima pravo na davanja za nezaposlenost određena na temelju broja članova obitelji.

Članak 55.

Uvjeti i ograničenja s obzirom na zadržavanje prava na davanja za nezaposlene osobe koja odlaze u drugu državu članicu

▼M2

1. Da bi se na nju primjenjivali članak 64. ili članak 65.a osnovne Uredbe, nezaposlena osoba koja ode u drugu državu članicu prije svog odlaska obavješćuje nadležnu ustanovu i zahtijeva da joj se izda isprava kojom se potvrđuje da ona zadržava pravo na davanja pod uvjetima predviđenim u članku 64. stavku 1. točki (b) osnovne Uredbe.

▼B

Ta ustanova obavješćuje dotičnu osobu o njezinim obvezama i dostavlja prethodno spomenutu ispravu u kojoj su sadržane sljedeće informacije:

(a) datum na koji je nezaposlena osoba prestala biti dostupna službama za zapošljavanje nadležne države;

(b) rok odobren nezaposlenoj osobi u skladu s člankom 64. stavkom 1. točkom (b) osnovne uredbe u kojemu se treba prijaviti kao tražitelj zaposlenja u državi članici u koju je otišla;

(c) najduže razdoblje u kojemu se pravo na davanja može zadržati u skladu s člankom 64. stavkom 1. točkom (c) osnovne uredbe;

(d) okolnosti koje mogu utjecati na pravo na davanja.

2. Nezaposlena osoba prijavljuje se kao tražitelj zaposlenja kod službi za zapošljavanje države članice u koju odlazi u skladu s člankom 64. stavkom 1. točkom (b) osnovne uredbe te ustanovi te države članice dostavlja ispravu iz stavka 1. Ako je nadležnu ustanovu obavijestila u skladu sa stavkom 1., ali je propustila dostaviti tu ispravu, ustanova države članice u koju je nezaposlena osoba otišla stupa u kontakt s nadležnom ustanovom radi pribavljanja potrebnih podataka.

▼B

3. Službe za zapošljavanje u državi članici u koju je nezaposlena osoba otišla tražiti zaposlenje obavješćuju nezaposlenu osobu o njezinim obvezama.

4. Ustanova u državi članici u koju je nezaposlena osoba otišla nadležnoj ustanovi odmah šalje ispravu u kojoj je naznačen datum na koji se nezaposlena osoba prijavila kod službi za zapošljavanje te njezina nova adresa.

Ako u razdoblju tijekom kojega nezaposlena osoba zadržava pravo na davanja nastupi bilo kakva okolnost koja bi mogla utjecati na pravo na davanja, ustanova u državi članici u koju je nezaposlena osoba otišla, nadležnoj ustanovi i dotičnoj osobi odmah šalje ispravu koja sadrži relevantne podatke.

Na zahtjev nadležne ustanove, ustanova u državi članici u koju je nezaposlena osoba otišla svaki mjesec dostavlja relevantne podatke o praćenju stanja nezaposlene osobe, a posebno je li ta osoba još uvijek prijavljena kod službi za zapošljavanje i poštuje li organizirane postupke provjere.

5. Ustanova u državi članici u koju je nezaposlena osoba otišla obavlja ili organizira provjere, kao da je u slučaju dotične osobe riječ o nezaposlenoj osobi koja ostvaruje davanja prema njezinome vlastitom zakonodavstvu. Kad je to potrebno, ona odmah obavješćuje nadležnu ustanovu u slučaju da nastupi bilo koja okolnost iz stavka 1. točke (d).

6. Nadležna tijela ili nadležne ustanove dviju ili više država članica mogu međusobno dogovoriti posebne postupke i rokove u vezi s praćenjem stanja nezaposlene osobe, kao i o drugim mjerama za olakšavanje aktivnosti traženja posla što ih provode nezaposlene osobe koje odlaze u jednu od država članica na temelju članka 64. osnovne uredbe.

▼M2

7. Stavci od 2. do 6. primjenjuju se *mutatis mutandis* na situaciju obuhvaćenu člankom 65.a stavkom 3. osnovne Uredbe.

▼B

Članak 56.

Nezaposlene osobe koje su imale boravište u državi članici koja nije nadležna država članica

▼M2

1. Ako u skladu s člankom 65. stavkom 2. ili člankom 65.a stavkom 1. osnovne Uredbe nezaposlena osoba odluči da će se staviti na raspolaganje i službama za zapošljavanje u državi članici koja ne osigurava davanja tako što će se kod njih prijaviti kao tražitelj zaposlenja, o tome obavješćuje ustanovu i službe za zapošljavanje države članice koja osigurava davanja.

Na zahtjev službi za zapošljavanje države članice koja ne osigurava davanja, službe za zapošljavanje u državi članici koja osigurava davanja šalju odgovarajuće podatke o prijavi nezaposlene osobe i njezinoj potrazi za zaposlenjem.

▼M2

2. Ako zakonodavstvo koje se primjenjuje u dotičnim državama članicama propisuje da nezaposlena osoba treba ispuniti određene obveze i/ili obavljati aktivnosti vezane uz traženje posla, prednost imaju obveze i/ili aktivnosti vezane uz traženje posla koje nezaposlena osoba ispunjava odnosno obavlja u državi članici koja osigurava davanja.

Ako nezaposlena osoba ne ispuni sve obveze i/ili ne obavi aktivnosti vezane uz traženje posla u državi članici koja ne osigurava davanja, to ne utječe na davanja priznata u drugoj državi članici.

▼B

3. Za potrebe primjene članka 65. stavka 5. točke (b) osnovne uredbe, ustanova države članice čije se zakonodavstvo posljednje primjenjivalo na radnika obavješćuje ustanovu mjesta boravišta, kad ova to od nje zatraži, ima li radnik pravo na davanja na temelju članka 64. osnovne uredbe.

Članak 57.

Odredbe za primjenu članaka 61., 62., 64. i 65. osnovne uredbe koje se odnose na osobe obuhvaćene posebnim sustavom za javne službenike

1. Članci 54. i 55. provedbene uredbe primjenjuju se *mutatis mutandis* na osobe obuhvaćene posebnim sustavom za slučaj nezaposlenosti javnih službenika.

2. Članak 56. provedbene uredbe ne primjenjuje se na osobe obuhvaćene posebnim sustavom za slučaj nezaposlenosti za javne službenike. Nezaposlena osoba koja je obuhvaćena posebnim sustavom za slučaj nezaposlenosti za javne službenike, a djelomično je ili potpuno nezaposlena te koja je tijekom svog posljednjeg zaposlenja imala boravište na području države članice koja nije nadležna država, prima davanja u okviru posebnog sustava za slučaj nezaposlenosti za javne službenike u skladu s odredbama zakonodavstva nadležne države članice kao da je imala boravište na području te države članice. Ta davanja nadležna ustanova daje iz svojih sredstava.

POGLAVLJE VI.

Obiteljska davanja

Članak 58.

Pravila prvenstva u slučaju preklapanja

Za potrebe primjene članka 68. stavka 1. točke (b) podtočaka i. i ii. osnovne uredbe, ako se redoslijed prednosti ne može utvrditi na temelju mjesta boravišta djece, svaka dotična država članica određuje iznos davanja uključujući djecu koja nemaju boravište na njezinom području. U slučaju primjene članka 68. stavka 1. točke (b) podtočke i., nadležna ustanova države članice čije zakonodavstvo predviđa najvišu razinu davanja isplaćuje puni iznos tih davanja, a polovicu tog iznosa nadoknađuje joj nadležna ustanova druge države članice do visine iznosa predviđenog zakonodavstvom te druge države članice.

▼B

Članak 59.

Pravila koja se primjenjuju u slučaju promjene zakonodavstva koje se primjenjuje i/ili nadležnosti za priznanje obiteljskih davanja

1. Ako se tijekom kalendarskog mjeseca u pogledu priznanja obiteljskih davanja počne primjenjivati zakonodavstvo druge države članice ili ako nadležnost za to pitanje prijeđe s jedne države članice na drugu, bez obzira na datume za isplatu obiteljskih davanja prema zakonodavstvu tih država članica, ustanova koja je na početku mjeseca isplaćivala obiteljska davanja na temelju zakonodavstva prema kojemu su davanja priznata to nastavlja činiti do kraja tekućega mjeseca.

2. Ona obavješćuje ustanovu druge dotične države članice ili država članica o datumu na koji prestaje isplaćivati obiteljska davanja o kojima je riječ. Isplata davanja iz druge dotične države članice ili država članica proizvodi učinke od tog datuma.

Članak 60.

Postupak za primjenu članaka 67. i 68. osnovne uredbe

1. Zahtjev za obiteljska davanja upućuje se nadležnoj ustanovi. Za potrebe primjene članaka 67. i 68. osnovne uredbe, u obzir se uzima situacija čitave obitelji kao da se na sve uključene osobe primjenjivalo zakonodavstvo dotične države članice i kao da su tamo imale boravište, posebno u pogledu prava osobe da zatraži takva davanja. Ako osoba koja ima pravo zatražiti davanja ne iskoristi svoje pravo, nadležna ustanova države članice čije se zakonodavstvo primjenjuje uzima u obzir zahtjev za obiteljska davanja koji je podnio drugi roditelj, osoba koja je izjednačena s roditeljem ili osoba ili ustanova koja nastupa u svojstvu skrbnika djeteta ili djece.

2. Ustanova kojoj je podnesen zahtjev u skladu sa stavkom 1. ispituje zahtjev na temelju iscrpnih podataka koje je dostavio podnositelj zahtjeva, uzimajući u obzir opće činjenične i pravne okolnosti obitelji podnositelja zahtjeva.

Ako ta ustanova zaključi da se njezino zakonodavstvo primjenjuje prema pravu prvenstva u skladu s člankom 68. stavcima 1. i 2. osnovne uredbe, ona pruža obiteljska davanja u skladu sa zakonodavstvom koje primjenjuje.

Ako ta ustanova smatra da možda postoji pravo na dodatak u visini razlike na temelju zakonodavstva druge države članice u skladu s člankom 68. stavkom 2. osnovne uredbe, ta ustanova zahtjev bez odlaganja prosljeđuje nadležnoj ustanovi druge države članice te o tome obavješćuje dotičnu osobu; osim toga, o svojoj odluci o zahtjevu i iznosu isplaćenih obiteljskih davanja obavješćuje ustanovu druge države članice.

▼B

3. Ako ustanova kojoj je zahtjev podnesen zaključi da se primjenjuje njezino zakonodavstvo, ali ne prema pravu prvenstva u skladu s člankom 68. stavcima 1. i 2. osnovne uredbe, bez odlaganja donosi privremenu odluku o pravilima prvenstva koja treba primijeniti i zahtjev u skladu s člankom 68. stavkom 3. osnovne uredbe prosljeđuje ustanovi druge države članice, a o tome obavješćuje i podnositelja zahtjeva. Ta se ustanova o privremenoj odluci izjašnjava u roku od dva mjeseca.

Ako se ustanova kojoj je zahtjev proslijeđen ne izjasni u roku od dva mjeseca od primitka zahtjeva, primjenjuje se prethodno spomenuta privremena odluka, a ustanova isplaćuje davanja predviđena njezinim zakonodavstvom te ustanovu kojoj je zahtjev podnesen obavješćuje o iznosu isplaćenih davanja.

4. U slučaju razlike u stavovima između dotičnih ustanova o tome čije se zakonodavstvo primjenjuje prema pravu prvenstva, primjenjuje se članak 6. stavci 2. do 5. provedbene uredbe. Za te potrebe, ustanova mjesta boravišta iz članka 6. stavka 2. provedbene uredbe je ustanova mjesta boravišta djeteta ili djece.

5. Ako je ustanova koja je davanja pružala na privremenoj osnovi isplatila više od iznosa za koji se u konačnici ispostavi da ga je bila dužna isplatiti, ona može zatražiti povrat preplaćenih sredstava od ustanove koja ima primarnu nadležnost u skladu s postupkom utvrđenim u članku 73. provedbene uredbe.

Članak 61.

Postupak za primjenu članka 69. osnovne uredbe

Za potrebe primjene članka 69. osnovne uredbe, Administrativna komisija sastavlja popis dodatnih ili posebnih obiteljskih davanja za djecu bez roditelja obuhvaćenu tim člankom. Ako nije predviđeno da nadležna ustanova prema pravu prednosti priznaje takva dodatna ili posebna obiteljska davanja prema zakonodavstvu koje primjenjuje, ona svaki zahtjev za obiteljska davanja, zajedno sa svim relevantnim ispravama i podacima, bez odlaganja prosljeđuje ustanovi države članice čije se zakonodavstvo najdulje primjenjivalo na dotičnu osobu te koja predviđa takva dodatna ili posebna obiteljska davanja za djecu bez roditelja. U nekim slučajevima to može značiti da će, pod istim uvjetima, biti potrebno ići unatrag do ustanove države članice prema čijemu je zakonodavstvu dotična osoba navršila najkraće od svojih razdoblja osiguranja ili boravišta.

▼B

GLAVA IV.

FINANCIJSKE ODREDBE

POGLAVLJE I.

Nadoknada troškova davanja u primjeni članka 35. i članka 41. osnovne uredbe

Odjeljak 1.

Nadoknada na temelju stvarnih izdataka

Članak 62.

Načela

1. Za potrebe primjene članka 35. i članka 41. osnovne uredbe nadležna ustanova nadoknađuje ustanovi koja je pružila davanja u naravi stvarni iznos troškova tih davanja koji proizlazi iz računovodstvene evidencije ustanove koja ih je pružila, osim ako se ne primjenjuje članak 63. provedbene uredbe.

2. Ako cijeli stvarni iznos troškova davanja iz stavka 1. ili njegov dio nije iskazan u računovodstvenoj evidenciji ustanove koja ih je pružila, iznos koji je potrebno nadoknaditi određuje se na temelju paušalnog iznosa izračunanog polazeći od svih odgovarajućih elemenata izvedenih iz raspoloživih podataka. Administrativna komisija ocjenjuje osnovice koje se koriste za izračun paušalnih iznosa te utvrđuje njihovu visinu.

3. Prilikom nadoknade ne moraju se uzeti u obzir cijene koje su više od cijena važećih za davanja u naravi pružena osiguranim osobama na koje se primjenjuje zakonodavstvo koje primjenjuje ustanova koja pruža davanja iz stavka 1.

Odjeljak 2.

Nadoknada na temelju fiksnih iznosa

Članak 63.

Identifikacija dotičnih država članica

1. Države članice iz članka 35. stavka 2. osnovne uredbe čija su pravna ili upravna uređenja takva da nadoknađivanje troškova na temelju stvarnih izdataka nije odgovarajuće, navedene su u Prilogu 3. provedbenoj uredbi.

2. U slučaju država članica navedenih u Prilogu 3. provedbenoj uredbi, trošak davanja u naravi pruženih:

(a) članovima obitelji koji nemaju boravište u istoj državi članici kao osigurana osoba, u smislu članka 17. osnovne uredbe; i

(b) umirovljenicima i članovima njihovih obitelji, u smislu članka 24. stavka 1. i članaka 25. i 26. osnovne uredbe;

▼B

nadležne ustanove nadoknađuju ustanovama koje su pružile ta davanja prema fiksnom iznosu utvrđenom za svaku kalendarsku godinu. Taj fiksni iznos mora biti što je moguće bliži stvarnom izdatku.

Članak 64.

Metoda izračuna mjesečnih fiksnih iznosa i ukupnog fiksnog iznosa

1. Za svaku državu članicu vjerovnika mjesečni fiksni iznos po osobi (F_i) za kalendarsku godinu utvrđuje se tako da se prosječni godišnji trošak po osobi (Y_i), po dobnim skupinama (i), podijeli s 12 te da se na dobiveni rezultat primijeni umanjenje (X) prema sljedećoj formuli:

$$F_i = Y_i*1/12*(1-X)$$

pri čemu:

— indeks (i = 1, 2 i 3) predstavlja tri dobne skupine koje se uzimaju u obzir za izračun fiksnih iznosa:

i = 1: osobe mlađe od 20 godina

i = 2: osobe od 20 do 64 godine

i = 3: osobe koje imaju 65 ili više godina,

— Y_i predstavlja prosječni godišnji trošak po osobi u dobnoj skupini i, kako je definirano u stavku 2.,

— koeficijent X (0,20 ili 0,15) predstavlja umanjenje kako je definirano u stavku 3.,

2. Prosječni godišnji trošak po osobi (Y_i) u dobnoj skupini „i” dobije se tako da se godišnji izdatci na sva davanja u naravi pružena od strane ustanova države članice vjerovnika svim osobama u dotičnoj dobnoj skupini na koje se primjenjuje njezino zakonodavstvo i koje imaju boravište na njezinom području podijeli s prosječnim brojem dotičnih osoba u toj dobnoj skupini u kalendarskoj godini o kojoj je riječ. Izračun se temelji na izdacima nastalim u okviru sustava iz članka 23. provedbene uredbe.

3. Umanjenje koje se primjenjuje na mjesečni fiksni iznos u pravilu iznosi 20 % (X = 0,20). Za umirovljenike i članove njihovih obitelji umanjenje iznosi 15 % (X = 0,15) u slučaju kad nadležna država članica nije navedena u Prilogu IV. osnovnoj uredbi.

4. Za svaku državu članicu dužnika, ukupan fiksni iznos za određenu kalendarsku godinu predstavlja zbroj rezultata dobivenih tako da se za svaku dobnu skupinu „i” utvrđeni mjesečni fiksni iznos po osobi pomnoži s brojem mjeseci koje su dotične osobe u toj dobnoj skupini navršile u državi članici vjerovniku.

Broj mjeseci koje su dotične osobe navršile u državi članici vjerovniku predstavlja zbroj kalendarskih mjeseci u kalendarskoj godini tijekom koje su dotične osobe, zbog činjenice da imaju boravište na području države članice vjerovnika, imale pravo primati davanja u naravi na tom području na teret države članice dužnika. Ti se mjeseci utvrđuju uvidom u evidenciju koju za te potrebe vodi ustanova mjesta boravišta na temelju pisanih dokaza o pravima korisnika koje je dostavila nadležna ustanova.

▼B

5. Najkasnije do 1. svibnja 2015. Administrativna komisija podnosi posebno izvješće o primjeni ovog članka, a posebno o umanjenjima iz stavka 3. Na temelju tog izvješća Administrativna komisija može iznijeti prijedlog koji sadrži izmjene za koje se moguće pokaže da su potrebne kako bi se osiguralo da se fiksni iznosi izračunavaju tako da budu što bliži stvarnim troškovima koji su nastali te da umanjenja iz stavka 3. ne dovedu do neravnoteže u isplatama ili dvostrukih isplata za države članice.

6. Administrativna komisija utvrđuje metode određivanja elemenata za izračun fiksnih iznosa iz stavaka 1. do 5.

7. Neovisno o stavcima 1. do 4., do 1. svibnja 2015. države članice mogu za izračun fiksnog iznosa nastaviti primjenjivati članke 94. i 95. Uredbe (EEZ) br. 574/72, pod uvjetom da se primjenjuje umanjenje utvrđeno stavkom 3.

Članak 65.

Obavješćivanje o prosječnim godišnjim troškovima

1. O prosječnom godišnjem trošku po osobi u svakoj dobnoj skupini za određenu godinu obavješćuje se Revizijski odbor najkasnije do kraja druge godine nakon godine o kojoj je riječ. Ako se obavješćivanje ne obavi u tom roku, uzet će se u obzir posljednji prosječni godišnji trošak po osobi za prethodnu godinu koji je Administrativna komisija utvrdila.

2. Prosječni godišnji troškovi utvrđeni u skladu sa stavkom 1. objavljuju se svake godine u *Službenom listu Europske unije*.

Odjeljak 3.

Zajedničke odredbe

Članak 66.

Postupak nadoknade troškova između ustanova

1. Nadoknada troškova između dotičnih država članica obavlja se što je brže moguće. Svaka dotična ustanova obvezna je platiti potraživanja prije proteka rokova navedenih u ovom odjeljku, čim to bude mogla učiniti. Spor o određenom potraživanju nije prepreka za plaćanje jednog ili više ostalih potraživanja.

2. Nadoknada troškova između ustanova država članica, predviđena u člancima 35. i 41. osnovne uredbe obavlja se posredstvom tijela za vezu. Može se uspostaviti posebno tijelo za vezu za nadoknadu troškova na temelju članka 35. i članka 41. osnovne uredbe.

▼B

Članak 67.

Rokovi za prijavu i namirenje potraživanja

1. Potraživanja koja se temelje na stvarnim izdacima prijavljuju se tijelu za vezu države članice dužnika u roku od 12 mjeseci od kraja kalendarskog polugodišta u kojemu su ta potraživanja zabilježena u računovodstvenoj evidenciji ustanove vjerovnika.

2. Potraživanja fiksnih iznosa za određenu kalendarsku godinu prijavljuju se tijelu za vezu države članice dužnika u roku od 12 mjeseci od mjeseca u kojemu su prosječni troškovi za određenu godinu objavljeni u *Službenom listu Europske unije*. Evidencije iz članka 64. stavka 4. provedbene uredbe dostavljaju se do kraja godine koja slijedi nakon referentne godine.

3. U slučaju iz članka 6. stavka 5. drugog podstavka provedbene uredbe, rok utvrđen u stavcima 1. i 2. ovog članka ne počinje teći prije nego što se odredi nadležna ustanova.

4. Potraživanja prijavljena nakon rokova utvrđenih u stavcima 1. i 2. ne razmatraju se.

5. Ustanova dužnik plaća potraživanja tijelu za vezu države članice vjerovnika iz članka 66. provedbene uredbe u roku od 18 mjeseci nakon kraja mjeseca u kojemu su ona prijavljena tijelu za vezu države članice dužnika. To ne važi za potraživanja koja je ustanova dužnik u istome roku odbacila zbog važnog razloga.

6. Svi sporovi u vezi s potraživanjem rješavaju se najkasnije u roku od 36 mjeseci od mjeseca u kojemu je potraživanje prijavljeno.

7. Revizijski odbor olakšava konačno zaključenje računa u slučajevima kad se namirenje ne može postići u roku utvrđenom u stavku 6. te na obrazloženi zahtjev jedne od stranaka daje svoje mišljenje o sporu u roku od šest mjeseci od mjeseca u kojemu je to pitanje izneseno pred njega.

Članak 68.

Kamate na zakašnjela plaćanja i predujmovi

1. Nakon proteka roka od 18 mjeseci utvrđenog u članku 67. stavku 5. provedbene uredbe na dospjela i nenaplaćena potraživanja ustanove vjerovnika mogu se zaračunati kamate, osim ako ustanova dužnik nije, u roku od šest mjeseci od kraja mjeseca u kojemu je potraživanje prijavljeno, uplatila predujam u iznosu od najmanje 90 % ukupnog potraživanja prijavljenog na temelju članka 67. stavaka 1. ili 2. provedbene uredbe. Na dijelove potraživanja koji nisu pokriveni predujmom kamata se može zaračunati tek po proteku roka od 36 mjeseci utvrđenog u članku 67. stavku 6. provedbene uredbe.

▼B

2. Kamata se izračunava na temelju referentne stope koju primjenjuje Europska središnja banka na svoje glavne operacije refinanciranja. Primjenjiva referentna stopa je stopa koja je važeća prvog dana mjeseca u kojemu je plaćanje dospjelo.

3. Niti jedno tijelo za vezu nije obvezno prihvatiti predujam predviđen stavkom 1. Međutim, ako tijelo za vezu odbije takvu ponudu, ustanova vjerovnik više nema pravo zaračunati kamate na zakašnjela plaćanja u vezi s dotičnim potraživanjima, osim na temelju druge rečenice stavka 1.

Članak 69.

Godišnji obračun

1. Administrativna komisija utvrđuje stanje potraživanja za svaku kalendarsku godinu u skladu s člankom 72. točkom (g) osnovne uredbe, na temelju izvješća Revizijskog odbora. Za te potrebe, tijela za vezu priopćavaju Revizijskome odboru, u rokovima i u skladu s postupcima koje je Odbor utvrdio, iznose potraživanja koja su prijavljena, namirena ili osporena (vjerovnički položaj) te iznose potraživanja koja su zaprimljena, namirena ili osporena (dužnički položaj).

2. Administrativna komisija može obaviti sve odgovarajuće provjere statističkih i računovodstvenih podataka koji su korišteni kao osnova za izradu godišnjeg obračuna potraživanja predviđenog stavkom 1., posebno kako bi osigurala da ona budu u skladu s pravilima utvrđenim ovom glavom.

POGLAVLJE II.

Nadoknada troškova za davanja za nezaposlenost na temelju članka 65. osnovne uredbe

Članak 70.

Nadoknada troškova za davanja za nezaposlenost

Ako nije postignut dogovor u skladu s člankom 65. stavkom 8. osnovne uredbe, ustanova mjesta boravišta zahtijeva nadoknadu troškova davanja za nezaposlenost u skladu s člankom 65. stavcima 6. i 7. osnovne uredbe od ustanove države članice čije se zakonodavstvo posljednje primjenjivalo na korisnika. Zahtjev se podnosi u roku od šest mjeseci od kraja kalendarskog polugodišta tijekom kojeg je izvršena posljednja isplata naknade za nezaposlenost u odnosu na koju se traži nadoknada troškova. U zahtjevu se navodi iznos davanja isplaćenih tijekom tromjesečnog ili petomjesečnog razdoblja iz članka 65. stavaka 6. i 7. osnovne uredbe, razdoblje za koje su davanja isplaćena te podaci potrebni za utvrđivanje identiteta nezaposlene osobe. Potraživanja se prijavljuju i plaćaju posredstvom tijela za vezu dotičnih država članica.

Ne postoji obveza razmatranja zahtjeva podnesenih nakon proteka roka iz prvog stavka.

Članak 66. stavak 1. i članak 67. stavci 5. do 7. provedbene uredbe primjenjuju se *mutatis mutandis*.

▼B

Po proteku roka od 18 mjeseci iz članka 67. stavka 5. provedbene uredbe, ustanova vjerovnik može zaračunati kamatu na dospjela i nenaplaćena potraživanja. Kamata se određuje u skladu s člankom 68. stavkom 2. provedbene uredbe.

Najviši iznos za nadoknadu troškova iz treće rečenice članka 65. stavka 6. osnovne uredbe u svakom je pojedinom slučaju iznos davanja na koje bi dotična osoba imala pravo u skladu sa zakonodavstvom države članice čije se zakonodavstvo na nju posljednje primjenjivalo ako je bila prijavljena kod službi za zapošljavanje u toj državi članici. Međutim, u odnosima između država članica navedenih u Prilogu 5. provedbenoj uredbi, nadležne ustanove jedne od država članica čije se zakonodavstvo posljednje primjenjivalo na dotičnu osobu određuju najviši iznos u svakom pojedinom slučaju na temelju prosječnog iznosa davanja za nezaposlenost predviđenog zakonodavstvom te države članice u prethodnoj kalendarskoj godini.

POGLAVLJE III.

Povrat nepripadnih davanja, povrat privremenih isplata i doprinosa, prijeboj i pomoć pri ostvarivanju povrata

Odjeljak 1.

Načela

Članak 71.

Zajedničke odredbe

Za potrebe primjene članka 84. osnovne uredbe i u okvirima utvrđenim tim člankom, naplata potraživanja se, kad god je to moguće, obavlja prijebojem bilo između ustanova dotičnih država članica ili u odnosu na dotičnu fizičku ili pravnu osobu u skladu s člancima 72. do 74. provedbene uredbe. Ako postupkom prijeboja nije moguće naplatiti cijelo potraživanje ili jedan njegov dio, preostali dugovani iznos naplaćuje se u skladu s člancima 75. do 85. provedbene uredbe.

Odjeljak 2.

Prijeboj

Članak 72.

Nepripadno isplaćena davanja

1. Ako je ustanova države članice određenoj osobi nepripadno isplatila davanja, ta ustanova može, pod uvjetima i u granicama utvrđenima zakonodavstvom koje primjenjuje, zatražiti od ustanove bilo koje druge države članice nadležne za isplatu davanja dotičnoj osobi da od zaostalih ili tekućih iznosa koji se duguju dotičnoj osobi oduzme nepripadno isplaćeni iznos, bez obzira na granu socijalne sigurnosti u okviru koje se davanje isplaćuje. Ustanova te druge države članice oduzima dotični iznos prema uvjetima i ograničenjima koja se primjenjuju na tu vrstu postupka prijeboja u skladu sa zakonodavstvom koje primjenjuje, na isti način kao da je sama izvršila preplatu, te oduzeti iznos doznačuje ustanovi koja je isplatila nepripadna davanja.

▼B

2. Iznimno od stavka 1., ako je u postupku priznanja ili revizije davanja za invalidnost, starosne i obiteljske mirovine na temelju poglavlja 4. i 5. glave III. osnovne uredbe ustanova države članice određenoj osobi isplatila nepripadni iznos, ta ustanova može zatražiti od ustanove bilo koje druge države članice nadležne za isplatu odgovarajućih davanja dotičnoj osobi da od zaostalih iznosa plativih dotičnoj osobi oduzme nepripadno isplaćeni iznos. Nakon što je ustanova te druge države članice o tim zaostalim iznosima obavijestila ustanovu koja je isplatila nepripadni iznos, ustanova koja je isplatila nepripadni iznos u roku od dva mjeseca priopćuje visinu nepripadno isplaćenog iznosa. Ako ustanova, koja ima obvezu isplatiti zaostali iznos, primi to priopćenje u roku, ona oduzeti iznos doznačuje ustanovi koja je isplatila nepripadna davanja. Nakon proteka roka ta ustanova dotičnoj osobi bez odgađanja isplaćuje zaostale iznose.

3. Ako je osoba primala socijalnu pomoć u jednoj državi članici tijekom razdoblja u kojem je imala pravo na davanja prema zakonodavstvu druge države članice, tijelo koje je pružalo pomoć može, ako ima zakonsko pravo tražiti povrat davanja priznatih dotičnoj osobi, zahtijevati od ustanove bilo koje druge države članice nadležne za isplatu davanja u korist dotične osobe da od iznosa što ih ta država članica isplaćuje dotičnoj osobi oduzme iznos isplaćene pomoći.

Ta se odredba primjenjuje *mutatis mutandis* na svakog člana obitelji dotične osobe koji je primao pomoć na području države članice tijekom razdoblja u kojemu je osigurana osoba imala pravo na davanja prema zakonodavstvu druge države članice u odnosu na tog člana obitelji.

Ustanova države članice koja je isplatila nepripadni iznos pomoći šalje obračun dugovanog iznosa ustanovi druge države članice, koja potom taj iznos oduzima, u skladu s uvjetima i ograničenjima koja se primjenjuju na tu vrstu postupka prijeboja u skladu sa zakonodavstvom koje primjenjuje, te taj iznos bez odlaganja doznačuje ustanovi koja je isplatila nepripadni iznos.

Članak 73.

Privremeno isplaćena novčana davanja ili doprinosi

1. Za potrebe primjene članka 6. provedbene uredbe, najkasnije tri mjeseca nakon što je određeno zakonodavstvo koje se primjenjuje ili je utvrđena ustanova nadležna za isplatu davanja, ustanova koja je privremeno isplaćivala novčana davanja sastavlja obračun privremeno isplaćenih iznosa i šalje ga ustanovi za koju je utvrđeno da je nadležna.

Ustanova za koju je utvrđeno da je nadležna za isplatu davanja oduzima iznos s naslova privremene isplate od zaostalih iznosa odgovarajućih davanja koje duguje dotičnoj osobi te oduzeti iznos bez odgađanja doznačuje ustanovi koja je privremeno isplaćivala novčana davanja.

▼B

Ako je iznos privremeno isplaćenih davanja veći od zaostalih iznosa ili ako zaostalih iznosa nema, ustanova za koju je utvrđeno da je nadležna taj iznos oduzima od tekućih isplata, u skladu s uvjetima i ograničenjima koji se primjenjuju na tu vrstu postupka prijeboja prema zakonodavstvu koje primjenjuje, te oduzeti iznos bez odlaganja doznačuje ustanovi koja je privremeno isplaćivala novčana davanja.

2. Ustanova koja je privremeno primala uplate doprinosa od pravne i/ili fizičke osobe ne nadoknađuje iznose o kojima je riječ osobi koja ih je uplatila, sve dok ova od ustanove za koju se utvrdi da je nadležna ne dobije potvrdu o iznosima koji joj se duguju prema članku 6. stavku 4. provedbene uredbe.

Na zahtjev ustanove za koju se utvrdi da je nadležna, koji se podnosi najkasnije u roku od tri mjeseca nakon što se odredi zakonodavstvo koje se primjenjuje, ustanova koja je privremeno primala uplate doprinosa doznačuje ih ustanovi za koju se utvrdi da je nadležna za to razdoblje za potrebe rješavanja stanja u pogledu doprinosa što joj ih pravna i/ili fizička osoba duguje. Za doznačene se doprinose retroaktivno smatra da su bili uplaćeni ustanovi za koju se utvrdi da je nadležna.

Ako je iznos privremeno uplaćenih doprinosa veći od iznosa koji pravna i/ili fizička osoba duguje ustanovi za koju se utvrdi da je nadležna, ustanova koja je privremeno primala uplate doprinosa vraća preplaćeni iznos dotičnoj pravnoj i/ili fizičkoj osobi.

Članak 74.

Troškovi u vezi s prijebojem

Ako se dug naplaćuje u postupku prijeboja predviđenom člancima 72. i 73. provedbene uredbe, za to se ne zaračunavaju nikakvi troškovi.

Odjeljak 3.

Naplata

Članak 75.

Definicije i zajedničke odredbe

1. Za potrebe ovog odjeljka:

— „potraživanje” znači sva potraživanja koja se odnose na doprinose ili na davanja nepripadno isplaćena ili pružena, uključujući kamate, novčane kazne, administrativne sankcije i sve ostale pristojbe i troškove u vezi s potraživanjem u skladu sa zakonodavstvom države članice koja ostvaruje potraživanje;

— „stranka tražiteljica” znači, u odnosu na svaku državu članicu, svaka ustanova koja podnosi zahtjev za podatke, obavijest ili povrat u odnosu na prethodno definirano potraživanje;

— „zamoljena stranka” znači, u odnosu na svaku državu članicu, svaka ustanova kojoj se može podnijeti zahtjev za podatke, obavijest ili povrat.

2. Zahtjevi i s njima povezane obavijesti između država članica u pravilu se upućuju posredstvom za to određenih ustanova.

▼B

3. Praktične mjere provedbe, uključujući između ostalih i one koje se odnose na članak 4. provedbene uredbe i na utvrđivanje najnižeg iznosa za koji se može podnijeti zahtjev za naplatu, donosi Administrativna komisija.

Članak 76.

Zahtjevi za informacije

1. Na zahtjev stranke tražiteljice, zamoljena stranka pruža sve informacije koje stranci tražiteljici mogu biti od koristi u naplati njezinog potraživanja.

S ciljem pribavljanja tih informacija, zamoljena stranka upotrebljava ovlasti predviđene zakonima i drugim propisima koji se primjenjuju na naplatu sličnih potraživanja koja nastaju u njezinoj vlastitoj državi članici.

2. U zahtjevu za informacije navodi se ime, posljednja poznata adresa i svi ostali relevantni podaci u vezi s identificiranjem dotične pravne ili fizičke osobe na koju se odnose zatražene informacije te vrsta i iznos potraživanja za koje se podnosi zahtjev.

3. Zamoljena stranka nije obvezna dostaviti informacije:

(a) koje ne bi mogla pribaviti za potrebe naplate sličnih potraživanja koja nastaju u njezinoj vlastitoj državi članici;

(b) kojima bi se otkrila kakva poslovna, industrijska ili profesionalna tajna;

(c) čijim bi se otkrivanjem mogla ugroziti sigurnost ili bi ono bilo u suprotnosti s javnim poretkom države članice.

4. Zamoljena stranka obavješćuje stranku tražiteljicu o razlozima za odbijanje zahtjeva za informacije.

Članak 77.

Priopćavanje

1. Zamoljena stranka, na zahtjev stranke tražiteljice te u skladu s pravilima koja su na snazi u pogledu priopćavanja sličnih akata ili odluka u njezinoj vlastitoj državi članici, priopćuje naslovniku sve akte i odluke, uključujući i one sudske naravi, koji dolaze iz države članice stranke tražiteljice te koji se odnose na potraživanje i/ili njegovu naplatu.

2. U zahtjevu za priopćavanje navodi se ime, adresa i svi ostali relevantni podaci koji se odnose na identifikaciju dotičnog naslovnika, kojima stranka tražiteljica inače ima pristup, vrsta i predmet akta ili odluke koja se priopćuje, te, ako je potrebno, naziv, adresa i svi ostali relevantni podaci koji se odnose na identifikaciju dužnika i potraživanje na koje se akt ili odluka odnosi te ostale korisne podatke.

▼B

3. Zamoljena stranka bez odlaganja obavješćuje stranku tražiteljicu o radnjama poduzetim povodom njezinog zahtjeva za priopćavanje te posebno o datumu na koji su odluka ili akt proslijeđeni naslovniku.

Članak 78.

Zahtjev za naplatu

1. Uz zahtjev za naplatu potraživanja, koji stranka tražiteljica upućuje zamoljenoj stranci, dostavlja se službena ili ovjerena preslika akta kojim se dopušta njegova ovrha, izdana u državi članici stranke tražiteljica te, kad je primjereno, izvornik ili ovjerena preslika ostalih dokumenata potrebnih za naplatu.

2. Stranka tražiteljica može podnijeti zahtjev za naplatu samo:

(a) ako potraživanje i/ili akt kojim se dopušta njegova ovrha nisu osporeni u njezinoj vlastitoj državi članici, osim u slučajevima u kojima se primjenjuje drugi podstavak članka 81. stavka 2. provedbene uredbe;

(b) ako je u vlastitoj državi članici pokrenula odgovarajuće postupke naplate koji joj stoje na raspolaganju na temelju akta iz stavka 1., a poduzete mjere neće dovesti do isplate potraživanja u cijelosti;

(c) ako prema njezinome vlastitom zakonodavstvu nije nastupila zastara.

3. U zahtjevu za naplatu navodi se:

(a) ime, adresa i svi ostali relevantni podaci koji se odnose na identifikaciju dotične fizičke ili pravne osobe i/ili treće osobe koja drži njezina sredstva;

(b) ime, adresa i svi ostali relevantni podaci koji se odnose na identitet stranke tražiteljice;

(c) akt kojim se dopušta njezina ovrha, izdan u državi članici stranke tražiteljice;

(d) vrsta i iznos potraživanja, uključujući dospjelu glavnicu, kamate, novčane kazne, administrativne sankcije i sve ostale pristojbe i troškove iskazane u valutama država članica stranke tražiteljice i zamoljene stranke;

(e) datum na koji je stranka tražiteljica i/ili zamoljena stranka naslovniku priopćila akt;

(f) datum od kojega i razdoblje u kojemu je moguće provesti ovrhu prema zakonima koji su na snazi u državi članici stranke tražiteljice;

(g) svi ostali relevantni podaci.

▼B

4. Zahtjev za naplatu sadrži i izjavu stranke tražiteljice kojom ova potvrđuje da su ispunjeni uvjeti utvrđeni stavkom 2.

5. Stranka tražiteljica prosljeđuje zamoljenoj stranci sve relevantne informacije koje se odnose na pitanje u vezi s kojim je podnesen zahtjev za naplatu, čim za njih sazna.

Članak 79.

Akt kojim se dopušta ovrha radi naplate

1. U skladu s člankom 84. stavkom 2. osnovne uredbe, akt kojim se dopušta ovrha potraživanja neposredno se priznaje i prema njemu se automatski odnosi kao prema aktu države članice zamoljene stranke kojim se dopušta ovrha potraživanja.

2. Neovisno o stavku 1., akt kojim se dopušta ovrha potraživanja može, kad je to primjereno i u skladu s odredbama koje su na snazi u državi članici zamoljene stranke, biti prihvaćen ili priznat kao akt kojim se dopušta ovrha na području te države članice, odnosno dopunjen ili zamijenjen takvim aktom.

Države članice nastoje izvršiti prihvaćanje, priznanje, dopunu ili zamjenu u roku od tri mjeseca od datuma primitka zahtjeva za naplatu, osim u slučajevima kad se primjenjuje treći podstavak ovog stavka. Države članice ne mogu odbiti izvršiti te radnje ako je akt kojim se dopušta ovrha propisno sastavljen. Zamoljena stranka obavješćuje stranku tražiteljicu o razlozima prekoračenja tromjesečnog roka.

Ako bi bilo koja od tih radnji imala za posljedicu nastanak spora u vezi s potraživanjem i/ili aktom kojim se dopušta ovrha koji je izdala stranka tražiteljica, primjenjuje se članak 81. provedbene uredbe.

Članak 80.

Načini i rokovi plaćanja

1. Potraživanja se naplaćuju u valuti države članice zamoljene stranke. Zamoljena stranka doznačuje stranci tražiteljici cijeli iznos potraživanja koji je naplatila.

2. Ako to dopuštaju zakoni ili drugi propisi koji su na snazi u njezinoj državi članici te nakon savjetovanja sa strankom tražiteljicom, zamoljena stranka može dužniku ostaviti rok za plaćanje ili odobriti obročnu otplatu. Sve kamate koje zamoljena stranka zaračuna u odnosu na te dodatne rokove za plaćanje također se doznačuju stranci tražiteljici.

▼B

Od datuma na koji je akt kojim se dopušta ovrha radi naplate potraživanja neposredno priznat u skladu s člankom 79. stavkom 1. provedbene uredbe, odnosno na koji je prihvaćen, priznat, dopunjen ili zamijenjen u skladu s člankom 79. stavkom 2. provedbene uredbe, zaračunavaju se kamate na zakašnjela plaćanja prema zakonima ili drugim propisima koji su na snazi u državi članici zamoljene stranke, koje se također doznačuju stranci tražiteljici.

Članak 81.

Osporavanje potraživanja ili akta kojim se dopušta ovrha radi njegove naplate te osporavanje mjera ovrhe

1. Ako u tijeku postupka naplate zainteresirana stranka ospori potraživanje i/ili akt kojim se dopušta njegova ovrha izdan u državi članici stranke tražiteljice, ta stranka pokreće postupak pred nadležnim tijelima države članice stranke tražiteljice, u skladu sa zakonima koji su na snazi u toj državi članici. O pokretanju postupka stranka tražiteljica bez odlaganja obavješćuje zamoljenu stranku. I zainteresirana stranka može o pokretanju postupka obavijestiti zamoljenu stranku.

2. Čim zamoljena stranka primi obavijest ili informacije iz stavka 1. bilo od stranke tražiteljice ili od zainteresirane stranke, ona prekida postupak ovrhe do odluke nadležnog tijela o tom pitanju, osim ako stranka tražiteljica ne zatraži drukčije u skladu s drugim podstavkom ovog stavka. Ako zamoljena stranka to smatra potrebnim, a ne dovodeći u pitanje članak 84. provedbene uredbe, ona može poduzeti mjere radi osiguranja naplate ako zakoni ili drugi propisi koji su na snazi u njezinoj vlastitoj državi članici to dopuštaju za slična potraživanja.

Neovisno o prvome podstavku, stranka tražiteljica može, u skladu sa zakonima, drugim propisima i upravnom praksom na snazi u njezinoj vlastitoj državi članici, od zamoljene stranke zahtijevati da naplati osporeno potraživanje, ako mjerodavni zakoni, drugi propisi i upravna praksa na snazi u državi članici zamoljene stranke to dopuštaju. Ako ishod spora u konačnici bude povoljan za dužnika, stranka tražiteljica dužna je nadoknaditi sve naplaćene iznose, zajedno s naknadom štete koja se eventualno dosudi u skladu sa zakonodavstvom koje je na snazi u državi članici zamoljene stranke.

3. Ako se spor odnosi na mjere ovrhe poduzete u državi članici zamoljene stranke, postupak se pokreće pred nadležnim tijelom te države članice u skladu s njezinim zakonima i drugim propisima.

▼B

4. Ako je nadležno tijelo pred kojim se pokrene postupak u skladu sa stavkom 1. redovni ili upravni sud, odluka tog suda, ako je donesena u korist stranke tražiteljice i dopušta naplatu potraživanja u državi članici stranke tražiteljice, predstavlja „instrument kojim se dopušta ovrha” u smislu članaka 78. i 79. provedbene uredbe pa se naplata potraživanja može provesti na temelju te odluke.

Članak 82.

Ograničenja koja se odnose na pružanje pomoći

1. Zamoljena stranka nije obvezna:

(a) pružiti pomoć predviđenu člancima od 78. do 81. provedbene uredbe ako bi, zbog stanja u kojemu se nalazi dužnik, naplata potraživanja prouzročila ozbiljne ekonomske ili socijalne teškoće u državi članici zamoljene stranke, ako zakoni, drugi propisi ili upravna praksa na snazi u državi članici zamoljene stranke dopuštaju takvo postupanje za slična domaća potraživanja;

(b) pružiti pomoć predviđenu člancima od 76. do 81. provedbene uredbe ako se izvorni zahtjev na temelju članaka od 76. do 78. provedbene uredbe odnosi na potraživanja koja su starija od pet godina, računajući od trenutka izdavanja akta kojim je dopuštena naplata u skladu sa zakonima, drugim propisima ili upravnom praksom koji su bili na snazi u državi članici stranke tražiteljice na datum podnošenja zahtjeva. Međutim, ako se potraživanje ospori ili akt pobija, rok počinje teći od trenutka kad država članica stranke tražiteljice utvrdi da se potraživanje ili nalog za ovrhu kojim se dopušta naplata više ne mogu osporavati.

2. Zamoljena stranka obavješćuje stranku tražiteljicu o razlozima za odbijanje zahtjeva za pomoć.

Članak 83.

Rokovi zastare

1. Pitanja koja se tiču rokova zastare uređena su:

(a) zakonima na snazi u državi članici stranke tražiteljice, ako se odnose na potraživanje i/ili akt kojim se dopušta njegova ovrha; i

(b) zakonima na snazi u državi članici zamoljene stranke, ako se odnose na mjere ovrhe u zamoljenoj državi članici.

Rokovi zastare u skladu sa zakonima koji su na snazi u državi članici zamoljene stranke počinju teći na datum neposrednog priznanja ili na datum prihvaćanja, priznanja, dopune ili zamjene u skladu s člankom 79. provedbene uredbe.

▼B

2. Za mjere koje je zamoljena stranka poduzela radi naplate potraživanja povodom zahtjeva za pomoć koje bi, da ih je provela stranka tražiteljica, imale učinak obustave ili prekida roka zastare u skladu sa zakonima na snazi u državi članici stranke tražiteljice, smatra se da su, kad je riječ o tom učinku, provedene u toj državi članici.

Članak 84.

Mjere osiguranja

Na obrazloženi zahtjev stranke tražiteljice, zamoljena stranka poduzima mjere osiguranja kako bi osigurala naplatu potraživanja, u mjeri u kojoj to dopuštaju zakoni i drugi propisi koji su na snazi u državi članici zamoljene stranke.

Za potrebe provedbe prvog stavka primjenjuju se *mutatis mutandis* odredbe i postupci utvrđeni u člancima 78., 79., 81. i 82. provedbene uredbe.

Članak 85.

Troškovi u vezi s naplatom

1. Zamoljena stranka naplatit će od dotične fizičke ili pravne osobe i zadržati svaki trošak koji bude imala u vezi s naplatom, u skladu sa zakonima i drugim propisima države članice zamoljene stranke koji se primjenjuju na slična potraživanja.

2. Uzajamna pomoć koja se pruža na temelju ovog odjeljka u pravilu je besplatna. Međutim, ako naplata predstavlja poseban problem ili ako uključuje veoma visoke troškove, stranka tražiteljica i zamoljena stranka mogu se posebno dogovoriti o načinima nadoknade troškova u slučajevima o kojima je riječ.

3. Država članica stranke tražiteljice odgovara državi članici zamoljene stranke za sve troškove i gubitke koji su nastali kao posljedica radnji za koje se utvrdi da su bile neutemeljene bilo u pogledu sadržaja potraživanja ili valjanosti akta koji je izdala stranka tražiteljica.

Članak 86.

Klauzula o preispitivanju

1. Najkasnije do proteka četvrte pune kalendarske godine nakon stupanja na snagu provedbene uredbe, Administrativna komisija podnijet će usporedbeno izvješće o rokovima utvrđenim u članku 67. stavcima 2., 5. i 6. provedbene uredbe.

Na temelju tog izvješća, Europska komisija prema potrebi može iznijeti prijedloge za preispitivanje tih rokova s ciljem njihovog značajnog skraćivanja.

2. Najkasnije do dana iz stavka 1., Administrativna komisija ocjenjuje i pravila za preračunavanje razdoblja utvrđena u članku 13. s ciljem njihovog pojednostavljivanja ako je to moguće.

▼B

3. Najkasnije do 1. svibnja 2015., Administrativna komisija podnosi izvješće kojim se posebno ocjenjuje primjena poglavlja I. i III. glave IV. provedbene uredbe, posebno u pogledu postupaka i rokova iz članka 67. stavaka 2., 5. i 6. provedbene uredbe te postupaka naplate iz članaka od 75. do 85. provedbene uredbe.

U svjetlu tog izvješća, Europska komisija može, ako je to potrebno, iznijeti odgovarajuće prijedloge o tome kako te postupke učiniti učinkovitijima i uravnoteženijima.

GLAVA V.

OSTALE, PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 87.

Liječnički pregledi i administrativne provjere

1. Ne dovodeći u pitanje ostale odredbe, ako korisnik davanja ili podnositelj zahtjeva za davanje ili član njegove obitelji ima privremeno boravište ili boravište na području države članice u kojoj se ne nalazi ustanova dužnik, liječnički pregled na zahtjev te ustanove obavlja ustanova u mjestu korisnikovog privremenog boravišta ili boravišta u skladu s postupcima utvrđenim zakonodavstvom koje ta ustanova primjenjuje.

Ustanova dužnik obavješćuje ustanovu mjesta privremenog boravišta ili boravišta o svim posebnim uvjetima koje je potrebno ispuniti ili pitanjima koja je potrebno obuhvatiti liječničkim pregledom.

2. Ustanova mjesta privremenog boravišta ili boravišta prosljeđuje izvješće ustanovi dužniku koja je zatražila liječnički pregled. Ta je ustanova vezana nalazima ustanove mjesta privremenog boravišta ili boravišta.

Ustanova dužnik pridržava pravo korisnika uputiti na pregled kod liječnika po vlastitom izboru. Međutim, korisnik može biti pozvan vratiti se u državu članicu ustanove dužnika samo ako može putovati bez štetnih posljedica za svoje zdravlje te ako troškove puta i smještaja plati ustanova dužnik.

3. Ako korisnik davanja ili podnositelj zahtjeva za davanje ili član njegove obitelji ima privremeno boravište ili boravište na području države članice u kojoj se ne nalazi ustanova dužnik, administrativne provjere na zahtjev ustanove dužnika obavlja ustanova u mjestu korisnikovog privremenog boravišta ili boravišta.

U ovome se slučaju primjenjuje i stavak 2.

4. Stavci 2. i 3. primjenjuju se i na utvrđivanje ili provjeru ima li korisnik davanja ili podnositelj zahtjeva za davanja za dugotrajnu njegu spomenutog u članku 34. osnovne uredbe svojstvo uzdržavane osobe.

5. Nadležna tijela ili nadležne ustanove dviju ili više država članica mogu dogovoriti posebne mjere ili postupke kojima bi se u cijelosti ili djelomično povećala spremnost podnositelja zahtjeva ili korisnika davanja za uključivanje na tržište rada i njihovo sudjelovanje u svim sustavima ili programima koji su za te potrebe na raspolaganju u državi članici privremenog boravišta ili boravišta.

▼B

6. Kao iznimka od načela besplatne uzajamne administrativne suradnje iz članka 76. stavka 2. osnovne uredbe, ustanova dužnik, koja je zatražila provjere iz stavaka 1. do 5., nadoknađuje stvarni iznos troškova tih provjera ustanovi od koje je zatraženo da te provjere obavi.

Članak 88.

Obavijesti

1. Države članice dostavljaju Europskoj komisiji pojedinosti o tijelima definiranim u članku 1. točkama (m), (q) i (r) osnovne uredbe i članku 1. stavku 2. točkama (a) i (b) provedbene uredbe te o ustanovama određenima u skladu s provedbenom uredbom.

2. Tijela navedena u stavku 1. dobivaju elektronički identitet u obliku identifikacijske šifre i elektroničke adrese.

3. Administrativna komisija utvrđuje strukturu, sadržaj i iscrpna pravila u vezi s dostavom pojedinosti iz stavka 1., uključujući i jedinstveni format i predložak.

4. U Prilogu 4. provedbenoj uredbi nalaze se pojedinosti o javnoj bazi podataka koja sadrži podatke navedene u stavku 1. Bazu podataka uspostavlja i njome upravlja Europska komisija. Države članice su, međutim, odgovorne za unos vlastitih podataka za kontakt u tu bazu podataka. Osim toga, države članice brinu se za točnost unosa nacionalnih podataka za kontakt propisanih stavkom 1.

5. Države članice odgovorne su za ažuriranje podataka navedenih u stavku 1.

Članak 89.

Informacije

1. Administrativna komisija priprema informacije koje su potrebne kako bi se osiguralo da dotične stranke budu upoznate sa svojim pravima i administrativnim formalnostima koje trebaju ispuniti kako bi ih ostvarile. Te se informacije po mogućnosti pružaju elektroničkim putem, objavom na internetskim stranicama kojima javnost ima pristup. Administrativna komisija osigurava da se informacije redovito ažuriraju i prati kvalitetu usluga koje se pružaju strankama.

2. Savjetodavni odbor iz članka 75. osnovne uredbe može izdavati mišljenja i preporuke o poboljšanju informacija i njihovog širenja.

3. Nadležna tijela osiguravaju da njihove ustanove budu upoznate sa svim odredbama Zajednice, zakonodavnim i drugim, među kojima su i odluke Administrativne komisije, na područjima obuhvaćenim i pod uvjetima propisanim osnovnom uredbom i provedbenom uredbom te da primjenjuju te odredbe.

▼B

Članak 90.

Preračunavanje valuta

Radi primjene osnovne uredbe i provedbene uredbe, tečaj između dviju valuta je referentni tečaj koji objavljuje Europska središnja banka. Datum koji se uzima u obzir za određivanje tečaja utvrđuje Administrativna komisija.

Članak 91.

Statistički podaci

Nadležna tijela kompiliraju statističke podatke o primjeni osnovne uredbe i provedbene uredbe te ih dostavljaju tajništvu Administrativne komisije. Ti se podaci prikupljaju i organiziraju prema planu i metodi koje utvrđuje Administrativna komisija. Za širenje podataka odgovorna je Europska komisija.

Članak 92.

Izmjena priloga

Prilozi 1., 2., 3., 4. i 5. provedbenoj uredbi te prilozi VI., VII., VIII. i IX. osnovnoj uredbi mogu se izmijeniti uredbom Komisije na zahtjev Administrativne komisije.

Članak 93.

Prijelazne odredbe

Na situacije obuhvaćene provedbenom uredbom primjenjuje se članak 87. osnovne uredbe.

Članak 94.

Prijelazne odredbe koje se odnose na mirovine

1. Ako je osigurani slučaj nastupio prije stupanja na snagu provedbene uredbe na području dotične države članice, a zahtjev za mirovinu nije riješen do tog datuma, na temelju tog zahtjeva davanje se određuje dvaput, ako se davanja s obzirom na taj osigurani slučaj moraju priznati za razdoblje koje prethodi tom datumu:

(a) za razdoblje prije datuma stupanja na snagu provedbene uredbe na području dotične države članice, u skladu s Uredbom (EEZ) br. 1408/71 ili s ugovorima koji su na snazi između dotičnih država članica;

(b) za razdoblje koje počinje na datum stupanja na snagu provedbene uredbe na području dotične države članice, u skladu s osnovnom uredbom.

Međutim, ako je iznos davanja određen na temelju odredaba točke (a) viši od iznosa određenog na temelju odredaba točke (b), dotična osoba i dalje ima pravo na iznos određen u skladu s odredbama točke (a).

▼B

2. Kad je riječ o zahtjevu za davanja za invalidnost i starost te davanja za nadživjele članove obitelji koji je podnesen ustanovi države članice nakon datuma stupanja na snagu provedbene uredbe na području dotične države članice, potrebno je po službenoj dužnosti, u skladu s osnovnom uredbom, ponovno ocijeniti davanja koja je prije tog datuma za isti osigurani slučaj priznala ustanova ili ustanove jedne ili više država članica; ishod takve ponovne ocjene ne može biti umanjenje iznosa priznatog davanja.

Članak 95.

Prijelazno razdoblje za razmjenu podataka elektroničkim putem

1. Svaka država članica može iskoristiti prijelazno razdoblje za razmjenu podataka elektroničkim putem kako predviđa članak 4. stavak 2. provedbene uredbe.

Ta prijelazna razdoblja nisu dulja od 24 mjeseca od dana stupanja na snagu provedbene uredbe.

Međutim, ako dođe do značajnog kašnjenja u uspostavi potrebne infrastrukture Zajednice (elektronička razmjena informacija o socijalnoj sigurnosti – EESSI) u odnosu na stupanje na snagu provedbene uredbe, Administrativna komisija može odobriti odgovarajuće produljenje tih razdoblja.

2. Praktične mjere u odnosu na svako potrebno prijelazno razdoblje iz stavka 1. utvrđuje Administrativna komisija s ciljem osiguranja potrebne razmjene podataka za primjenu osnovne uredbe i provedbene uredbe.

Članak 96.

Stavljanje izvan snage

1. Uredba Vijeća (EEZ) br. 574/72 stavlja se izvan snage s danom 1. svibnja 2010.

Međutim, Uredba (EEZ) br. 574/72 ostaje na snazi i ima pravni učinak u smislu:

(a) Uredbe Vijeća (EZ) br. 859/2003 od 14. svibnja 2003. o proširivanju odredaba Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72 na državljane trećih zemalja za koje ne vrijede spomenute odredbe isključivo na osnovi njihovog državljanstva ([1]), tako dugo dok se ta Uredba ne stavi izvan snage ili izmijeni

(b) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1661/85 od 13. lipnja 1985. o utvrđivanju tehničkih prilagodbi pravilima Zajednice o socijalnoj sigurnosti radnika migranata s obzirom na Grenland ([2]), tako dugo dok se ta Uredba ne stavi izvan snage ili izmijeni;

([1]) SL L 124, 20.5.2003., str. 1.
([2]) SL L 160, 20.6.1985., str. 7.

▼B

(c) Ugovor o Europskom gospodarskom području [1] i Ugovor između Europske zajednice i njenih država članica, na jednoj strani, i Švicarske Konfederacije, na drugoj strani, o slobodnom kretanju osoba [2] i ostali ugovori koji upućuju na Uredbu (EEZ) br. 574/72, tako dugo dok se ti ugovori ne izmijene na temelju provedbene Uredbe.

2. Upućivanja na Uredbu (EEZ) br. 574/72 u Direktivi Vijeća 98/49/EZ od 29. lipnja 1998. o zaštiti dodatnih mirovinskih prava zaposlenih osoba i samostalnih djelatnika koji se kreću unutar Zajednice [3] treba uzeti kao da se odnose na provedbenu Uredbu.

Članak 97.

Objava i stupanje na snagu

Ova se Uredba objavljuje u *Službenom listu Europske unije*. Ona stupa na snagu 1. svibnja 2010.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

[1] SL L 1, 3.1.1994., str. 1.
[2] SL L 114, 30.4.2002., str. 6.
[3] SL L 209, 25.7.1998., str. 46.

▼B

PRILOG 1.

Provedbene odredbe o bilateralnim sporazumima koji ostaju na snazi i o novim bilateralnim provedbenim sporazumima

(iz članka 8. stavka 1. i članka 9. stavka 2. provedbene uredbe)

BELGIJA – DANSKA

Razmjena nota od 8. svibnja 2006. i 21. lipnja 2006. o Sporazumu o nadoknadi troškova stvarnog iznosa davanja pruženog članovima obitelji zaposlene ili samozaposlene osobe osigurane u Belgiji, u slučaju kad član obitelji ima boravište u Danskoj, te umirovljenicima i/ili članovima njihovih obitelji koji su osigurani u Belgiji, a boravište imaju u Danskoj

BELGIJA – NJEMAČKA

Sporazum od 29. siječnja 1969. o prikupljanju i naplati doprinosa za socijalno osiguranje

▼M6

_____

▼B

BELGIJA – ŠPANJOLSKA

Sporazum od 25. svibnja 1999. o nadoknadi troškova davanja u naravi u skladu s odredbama Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72

BELGIJA – FRANCUSKA

(a) Sporazum od 4. srpnja 1984. u odnosu na liječničke preglede pograničnih radnika koji imaju boravište u jednoj, a rade u drugoj državi

(b) Sporazum od 14. svibnja 1976. o odricanju od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda, sklopljen u skladu s člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72

(c) Sporazum od 3. listopada 1977. o provedbi članka 92. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (naplata doprinosa za socijalno osiguranje)

(d) Sporazum od 29. lipnja 1979. o uzajamnom odricanju od nadoknade troškova predviđen člankom 70. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (troškovi davanja za nezaposlenost)

(e) Administrativni sporazum od 6. ožujka 1979. o postupcima za provedbu Dodatne konvencije od 12. listopada 1978. o socijalnoj sigurnosti između Belgije i Francuske u odnosu na njezine odredbe koje se odnose na samozaposlene osobe

(f) Razmjena nota od 21. studenoga 1994. i 8. veljače 1995. u vezi s postupcima za namirenje uzajamnih potraživanja na temelju članaka 93., 94. 95. i 96. Uredbe (EEZ) br. 574/72

BELGIJA – ITALIJA

(a) Sporazum od 12. siječnja 1974. o provedbi članka 105. stavka 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72

(b) Sporazum od 31. listopada 1979. o provedbi članka 18. stavka 9. Uredbe (EEZ) br. 574/72

▼B

(c) Razmjena nota od 10. prosinca 1991. i 10. veljače 1992. u vezi s nadoknadom uzajamnih potraživanja na temelju članka 93. Uredbe (EEZ) br. 574/72

(d) Sporazum od 21. studenoga 2003. o uvjetima za namirenje uzajamnih potraživanja na temelju članaka 94. i 95. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72

BELGIJA – LUKSEMBURG

(a) Sporazum od 28. siječnja 1961. o povratu doprinosa za socijalno osiguranje.

(b) Sporazum od 16. travnja 1976. o odricanju od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda, predviđen člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72

BELGIJA – NIZOZEMSKA

▼M1

_____

▼B

(b) Sporazum od 13. ožujka 2006. o zdravstvenom osiguranju

(c) Sporazum od 12. kolovoza 1982. o osiguranju za slučaj bolesti, majčinstva i invalidnosti

BELGIJA – UJEDINJENA KRALJEVINA

(a) Razmjena nota od 4. svibnja i 14. lipnja 1976. u vezi s člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (odricanje od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda)

(b) Razmjena nota od 18. siječnja i 14. ožujka 1977. u vezi s člankom 36. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (dogovor o nadoknadi ili odricanju od nadoknade troškova davanja u naravi pruženih pod uvjetima iz poglavlja 1. glave III. Uredbe (EEZ) br. 1408/71), izmijenjena razmjenom nota od 4. svibnja i 23. srpnja 1982. (sporazum o nadoknadi troškova nastalih na temelju članka 22. stavka 1. točke (a) Uredbe (EEZ) br. 1408/71)

BUGARSKA – ČEŠKA

Članak 29. stavci 1. i 3. Sporazuma od 25. studenoga 1998. i članak 5. stavak 4. Administrativnog sporazuma od 30. studenoga 1999. o odricanju od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda

BUGARSKA – NJEMAČKA

Članci 8. do 9. Administrativnog sporazuma o provedbi Konvencije o socijalnoj sigurnosti od 17. prosinca 1997. u području mirovina

ČEŠKA – SLOVAČKA

Članci 15. i 16. Administrativnog sporazuma od 8. siječnja 1993. o određivanju sjedišta poslodavca i mjesta boravišta za potrebe primjene članka 20. Konvencije od 29. listopada 1992. o socijalnoj sigurnosti

DANSKA – IRSKA

Razmjena nota od 22. prosinca 1980. i 11. veljače 1981. o uzajamnom odricanju od nadoknade troškova davanja u naravi pruženih u okviru osiguranja za slučaj bolesti, majčinstva, ozljede na radu i profesionalne bolesti te davanja za nezaposlenost, kao i troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda (članak 36. stavak 3. i članak 63. stavak 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 te članak 105. stavak 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72)

▼M6

_____

▼B

DANSKA – ŠPANJOLSKA

Sporazum od 11. prosinca 2006. o predujmovima, rokovima i nadoknadi stvarnog iznosa davanja pruženih članovima obitelji zaposlene osobe ili samozaposlene osobe osigurane u Španjolskoj, u slučaju kad član obitelji ima boravište u Danskoj, te umirovljenicima i/ili članovima njihovih obitelji koji su osigurani u Španjolskoj, a boravište imaju u Danskoj

▼M4

_____

▼C1

_____

▼M1

_____

▼M4

_____

▼B

DANSKA – PORTUGAL

Sporazum od 17. travnja 1998. o djelomičnom odricanju od nadoknade troškova davanja u naravi u okviru osiguranja za slučaj bolesti, majčinstva, ozljede na radu i profesionalne bolesti te administrativnih provjera i liječničkih pregleda

DANSKA – FINSKA

Članak 15. Nordijske konvencije o socijalnoj sigurnosti od 18. kolovoza 2003.; Sporazum o uzajamnom odricanju od nadoknade troškova na temelju članaka 36., 63. i 70. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (troškovi davanja u naravi u odnosu na bolest i majčinstvo, ozljede na radu i profesionalne bolesti te davanja za nezaposlenost) te članka 105. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (troškovi administrativnih provjera i liječničkih pregleda)

DANSKA – ŠVEDSKA

Članak 15. Nordijske konvencije o socijalnoj sigurnosti od 18. kolovoza 2003.; Sporazum o uzajamnom odricanju od nadoknade troškova na temelju članaka 36., 63. i 70. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (troškovi davanja u naravi u odnosu na bolest i majčinstvo, ozljede na radu i profesionalne bolesti te davanja za nezaposlenost) te članka 105. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (troškovi administrativnih provjera i liječničkih pregleda)

DANSKA – UJEDINJENA KRALJEVINA

Razmjena nota od 30. ožujka i 19. travnja 1977. izmijenjena razmjenom nota od 8. studenoga 1989. i 10. siječnja 1990. o sporazumu o odricanju od nadoknade troškova davanja u naravi te administrativnih provjera i liječničkih pregleda

NJEMAČKA – FRANCUSKA

Sporazum od 26. svibnja 1981. o provedbi članka 92. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (prikupljanje i naplata doprinosa za socijalno osiguranje)

NJEMAČKA – ITALIJA

Sporazum od 3. travnja 2000. o prikupljanju i naplati doprinosa za socijalno osiguranje

▼B

NJEMAČKA – LUKSEMBURG

(a) Sporazum od 14. listopada 1975. o odricanju od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda, sklopljen na temelju članka 105. stavka 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72

(b) Sporazum od 14. listopada 1975. o prikupljanju i naplati doprinosa za socijalno osiguranje

(c) Sporazum od 25. siječnja 1990. o primjeni članka 20. i članka 22. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe (EEZ) br. 1408/71

▼M1

_____

▼B

NJEMAČKA – AUSTRIJA

Odjeljak II, broj 1. te odjeljak III. Sporazuma od 2. kolovoza 1979. o provedbi Konvencije o osiguranju za slučaj nezaposlenosti od 19. srpnja 1978. nastavlja se primjenjivati na osobe koje su na dan 1. siječnja 2005. ili prije tog datuma obavljale djelatnosti kao pogranični radnici i koje su postale nezaposlene do 1. siječnja 2011.

NJEMAČKA – POLJSKA

Sporazum od 11. siječnja 1977. o provedbi Konvencije od 9. listopada 1975. o starosnim mirovinama i davanjima za ozljede na radu

ESTONIJA – UJEDINJENA KRALJEVINA

Sporazum koji su 29. ožujka 2006. sklopila nadležna tijela Republike Estonije i Ujedinjene Kraljevine na temelju članka 36. stavka 3. i članka 63. stavka 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 kojim se utvrđuju drugi načini nadoknade troškova davanja u naravi pruženih na temelju te Uredbe od strane obiju država s učinkom od 1. svibnja 2004.

IRSKA – FRANCUSKA

Razmjena nota od 30. srpnja 1980. i 26. rujna 1980. u vezi s člankom 36. stavkom 3. i člankom 63. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (uzajamno odricanje od nadoknade davanja troškova u naravi) te člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (uzajamno odricanje od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda).

IRSKA – LUKSEMBURG

Razmjena nota od 26. rujna 1975. i 5. kolovoza 1976. u vezi s člankom 36. stavkom 3. i člankom 63. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 te člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (odricanje od nadoknade troškova davanja u naravi pruženih na temelju poglavlja 1. ili 4. glave III. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 te troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda iz članka 105. Uredbe (EEZ) br. 574/72)

IRSKA – NIZOZEMSKA

Razmjena nota od 22. travnja i 27. srpnja 1987. u vezi s člankom 70. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (odricanje od troškova nadoknade davanja pruženih primjenom članka 69. Uredbe (EEZ) br. 1408/71) te člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (odricanje od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda iz članka 105. Uredbe (EEZ) br. 574/72)

▼B

IRSKA – ŠVEDSKA

Sporazum od 8. studenoga 2000. o odricanju od nadoknade troškova davanja u naravi za bolest, majčinstvo, ozljede na radu i profesionalne bolesti te troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda

IRSKA – UJEDINJENA KRALJEVINA

Razmjena nota od 9. srpnja 1975. u vezi s člankom 36. stavkom 3. i člankom 63. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (dogovor o nadoknadi ili odricanju od nadoknade troškova davanja u naravi pruženih pod uvjetima iz poglavlja 1. ili 4. glave III. Uredbe (EEZ) br. 1408/71) te člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (odricanje od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda)

▼M4

_____

▼B

ŠPANJOLSKA – FRANCUSKA

Sporazum od 17. svibnja 2005. kojim se uspostavljaju posebni načini za rješavanje i namirenje uzajamnih potraživanja koja se odnose na davanja iz zdravstvene zaštite na temelju Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72

ŠPANJOLSKA – ITALIJA

Sporazum o novom postupku za poboljšanje i pojednostavljenje nadoknade troškova zdravstvene zaštite od 21. studenoga 1997. u vezi s člankom 36. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (nadoknada troškova davanja u naravi za bolest i majčinstvo) te člancima 93., 94., 95., 100. i člankom 102. stavkom 5. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (postupci za nadoknadu troškova u odnosu na davanja za bolest i majčinstvo i zakašnjele zahtjeve)

▼M4

_____

▼B

ŠPANJOLSKA – PORTUGAL

▼M3

_____

▼B

(b) Sporazum od 2. listopada 2002. kojim se utvrđuju iscrpni načini za rješavanje i namirenje uzajamnih potraživanja za zdravstvenu zaštitu s ciljem olakšanja i ubrzanja namirenja tih potraživanja

ŠPANJOLSKA – ŠVEDSKA

Sporazum od 1. prosinca 2004. o nadoknadi troškova davanja u naravi pruženih prema Uredbi (EEZ) br. 1408/71 i Uredbi (EEZ) br. 574/72

ŠPANJOLSKA – UJEDINJENA KRALJEVINA

Sporazum od 18. lipnja 1999. o nadoknadi troškova davanja u naravi pruženih na temelju odredaba Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72

FRANCUSKA – ITALIJA

(a) Razmjena nota od 14. svibnja i 2. kolovoza 1991. u vezi s uvjetima namirenja uzajamnih potraživanja prema članku 93. Uredbe (EEZ) br. 574/72

▼B

(b) Dopunska razmjena nota od 22. ožujka i 15. travnja 1994. u vezi s postupcima za podmirenje uzajamnih dugovanja pod uvjetima iz članaka 93., 94., 95. i 96. Uredbe (EEZ) br. 574/72

(c) Razmjena nota od 2. travnja 1997. i 20. listopada 1998. kojim je izmijenjena razmjena nota spomenuta pod točkama (a) i (b) o postupcima podmirenja uzajamnih dugovanja pod uvjetima iz članaka 93., 94., 95. i 96. Uredbe (EEZ) br. 574/72

(d) Sporazum od 28. lipnja 2000. o odricanju od nadoknade troškova iz članka 105. stavka 1. Uredbe (EEZ) br. 574/72 za administrativne provjere i liječničke preglede zatražene na temelju članka 51. prethodno spomenute Uredbe

FRANCUSKA – LUKSEMBURG

▼M4

_____

(a) Sporazum od 2. srpnja 1976. o odricanju od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda predviđen člankom 105. stavkom 2. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72 od 21. ožujka 1972.

▼C1

(b) Razmjena nota od 17. srpnja i 20. rujna 1995. u vezi s uvjetima namirenja uzajamnih potraživanja prema člancima 93., 95. i 96. Uredbe (EEZ) br. 574/72 i Razmjena nota od 10. srpnja i 30. kolovoza 2013.

▼B

FRANCUSKA – NIZOZEMSKA

(a) ►M4 Sporazum od 28. travnja 1997. o odricanju od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda na temelju članka 105. Uredbe (EEZ) br. 574/72 ◄

▼M4

_____

▼B

FRANCUSKA – PORTUGAL

Sporazum od 28. travnja 1999. kojim se utvrđuju posebna iscrpna pravila koja uređuju provedbu uzajamnih potraživanja na ime liječenja pruženog na temelju Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72 te namirenje tih potraživanja

FRANCUSKA – UJEDINJENA KRALJEVINA

(a) Razmjena nota od 25. ožujka i 28. travnja 1997. u vezi s člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 547/72 (odricanje od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda)

(b) Sporazum od 8. prosinca 1998. o posebnim načinima određivanja iznosa koji se trebaju nadoknaditi za davanja u naravi na temelju Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72

ITALIJA – LUKSEMBURG

Članak 4. stavci 5. i 6. Administrativnog sporazuma od 19. siječnja 1955. o provedbenim odredbama Opće konvencije o socijalnoj sigurnosti (osiguranje poljoprivrednih radnika za slučaj bolesti)

▼M4

———————

▼B

ITALIJA – UJEDINJENA KRALJEVINA

Sporazum koji su 15. prosinca 2005. potpisala nadležna tijela Talijanske Republike i Ujedinjene Kraljevine na temelju članka 36. stavka 3. i članka 63. stavka 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 kojim se utvrđuju drugi načini nadoknade troškova davanja u naravi pruženih na temelju te Uredbe od strane obiju zemalja, s učinkom od 1. siječnja 2005.

LUKSEMBURG – NIZOZEMSKA

Sporazum od 1. studenoga 1976. o odricanju od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda sklopljen na temelju članka 105. stavka 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72

LUKSEMBURG – ŠVEDSKA

Sporazum od 27. studenoga 1996. o nadoknadi troškova s područja socijalne sigurnosti

LUKSEMBURG – UJEDINJENA KRALJEVINA

Razmjena nota od 18. prosinca 1975. i 20. siječnja 1976. u vezi s člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (odricanje od nadoknade troškova nastalih u vezi s administrativnim provjerama i liječničkim pregledima iz članka 105. Uredbe (EEZ) br. 574/72)

MAĐARSKA – UJEDINJENA KRALJEVINA

Sporazum koji su 1. studenoga 2005. sklopila nadležna tijela Republike Mađarske i Ujedinjene Kraljevine na temelju članka 35. stavka 3. i članka 41. stavka 2. Uredbe (EEZ) br. 883/2004 kojim se utvrđuju drugi načini nadoknade troškova u naravi pruženih na temelju te Uredbe od strane obiju država s učinkom od 1. svibnja 2004.

MALTA – UJEDINJENA KRALJEVINA

Sporazum koji su 17. siječnja 2007. sklopila nadležna tijela Malte i Ujedinjene Kraljevine na temelju članaka 35. stavka 3. i članka 41. stavka 2. Uredbe (EEZ) br. 883/2004 kojim se utvrđuju drugi načini nadoknade troškova u naravi pruženih na temelju te Uredbe od strane obiju država s učinkom od 1. svibnja 2004.

▼M1

———————

▼B

NIZOZEMSKA – UJEDINJENA KRALJEVINA

▼M4

Druga rečenica članka 3. Administrativnog sporazuma od 12. lipnja 1956. o provedbi Konvencije od 11. kolovoza 1954.

———————

▼B

PORTUGAL – UJEDINJENA KRALJEVINA

Sporazum od 8. lipnja 2004. kojim se utvrđuju drugi načini nadoknade troškova za davanja u naravi pruženih od strane obiju država s učinkom od 1. siječnja 2003.

▼B

FINSKA – ŠVEDSKA

Članak 15. Nordijske konvencije o socijalnoj sigurnosti od 18. kolovoza 2003.; Sporazum o uzajamnom odricanju od nadoknade troškova na temelju članaka 36., 63. i 70. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (troškovi davanja u naravi u odnosu na bolest i majčinstvo, ozljede na radu i profesionalne bolesti te davanja za nezaposlenost) te članka 105. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (troškovi administrativnih provjera i liječničkih pregleda)

FINSKA – UJEDINJENA KRALJEVINA

Razmjena nota od 1. i 20. lipnja 1995. u vezi s člankom 36. stavkom 3. i člankom 63. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (nadoknada troškova ili odricanje od nadoknade troškova davanja u naravi) te člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (odricanje od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda)

ŠVEDSKA – UJEDINJENA KRALJEVINA

Sporazum od 15. travnja 1997. u vezi s člankom 36. stavkom 3. i člankom 63. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (nadoknada troškova ili odricanje od nadoknade troškova davanja u naravi) te člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (odricanje od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda)

▼B

PRILOG 2.

Posebni sustavi za javne službenike

(iz ►M1 članak 32. stavak 2. i članak 41. stavak 1. ◄ provedbene uredbe)

A. Posebni sustavi za javne službenike koji nisu obuhvaćeni glavom III., poglavljem 1. Uredbe (EZ) br. 883/2004 u vezi s davanjima u naravi

Njemačka

Posebni sustav za javne službenike za slučaj bolesti

B. Posebni sustavi za javne službenike koji nisu obuhvaćeni glavom III., poglavljem 1. Uredbe (EZ) br. 883/2004, s iznimkom članka 19., stavka 1. članka 27. te članka 35., u vezi s davanjima u naravi

Španjolska

Posebni sustav socijalne sigurnosti za javne službenike

Posebni sustav socijalne sigurnosti za pripadnike oružanih snaga

Posebni sustav socijalne sigurnosti za sudske službenike i administrativno osoblje

C. Posebni sustavi za javne službenike koji nisu obuhvaćeni glavom III. poglavljem 2. Uredbe (EZ) br. 883/2004 u vezi s davanjima u naravi

Njemačka

Posebni sustav za slučaj nesreće za javne službenike

▼B

PRILOG 3.

Države članice koje traže nadoknadu troškova davanja u naravi na temelju fiksnih iznosa

(iz članka 63. stavka 1. provedbene uredbe)

IRSKA

ŠPANJOLSKA

▼M3

CIPAR

_____

▼M6

_____

▼B

PORTUGAL

▼M6

_____

▼B

ŠVEDSKA

UJEDINJENA KRALJEVINA

▼B

PRILOG 4.

Pojedinosti o bazi podataka iz članka 88. stavka 4. provedbene uredbe

1. *Sadržaj baze podataka*

   U elektroničkom imeniku (URL) dotičnih tijela navodi se sljedeće:

   (a) nazivi tijela na službenom jeziku/službenim jezicima države članice i na engleskom jeziku

   (b) identifikacijska šifra i elektronička adresa (EESSI)

   (c) djelokrug poslova koje obavljaju u odnosu na definicije iz članka 1. točaka (m), (q) i (r) osnovne uredbe te članka 1. točaka (a) i (b) provedbene uredbe

   (d) njihova nadležnost u pogledu različitih rizika, vrsta davanja, sustava i geografske pokrivenosti

   (e) podaci o dijelu osnovne uredbe koji tijela primjenjuju

   (f) sljedeći podaci za kontakt: poštanska adresa, telefon, telefaks, elektronička adresa i odgovarajuća URL adresa

   (g) sve ostale informacije potrebne za primjenu osnovne uredbe ili provedbene uredbe

2. *Upravljanje bazom podataka*

   (a) Elektronički imenik smješten je na sustavu EESSI na razini Europske komisije

   (b) Države članice odgovorne su za prikupljanje i provjeru potrebnih informacija o tijelima i za pravovremeno obavješćivanje Europske komisije o svakom unosu podataka ili promjeni zapisa za koje su odgovorne

3. *Pristup*

   Javnost nema pristup informacijama koje se koriste u operativne i administrativne svrhe.

4. *Sigurnost*

   Bilježe se sve izmjene baze podataka (unos, ažuriranje, brisanje). Prije pristupanja Imeniku za potrebe izmjene zapisa, korisnici se identificiraju i provjeravaju. Prije svakog pokušaja izmjene zapisa, provjerit će se korisnikovo ovlaštenje za obavljanje te radnje. Svaka neovlaštena radnja odbija se i bilježi.

5. *Jezično uređenje*

   Kao opći jezik u bazi podataka upotrebljava se engleski jezik. Imena tijela i njihovi podaci za kontakt unose se i na službenom jeziku/službenim jezicima države članice.

▼B

PRILOG 5.

Države članice koje na uzajamnoj osnovi određuju najviše iznose za nadoknadu troškova iz treće rečenice članka 65. stavka 6. osnovne uredbe, na temelju prosječnog iznosa davanja za nezaposlenost predviđenog njihovim zakonodavstvima u prethodnoj kalendarskoj godini

(iz članka 70. provedbene uredbe)

BELGIJA

ČEŠKA

▼M3

DANSKA

▼B

NJEMAČKA

▼M4

NIZOZEMSKA

▼B

AUSTRIJA

SLOVAČKA

FINSKA